

EYUB

BAP 1

UTS diyarında bir adam vardı, adı Eyub idi; ve bu adam kâmil ve doğru idi, Allahtan korkar ve kötülükten çekinirdi. ² Ve kendisine yedi oğul ile üç kız doğdu. ³ Ve mal olarak onun yedi bin koyunu, ve üç bin devesi, ve beş yüz çift öküzü, ve beş yüz dişi eşiği, ve pek çok kölesi vardı; ve bütün şark oğullarından bu adam en büyüktü.

⁴ Ve oğulları gider, ve her biri gününde kendi evinde, ziyafet yaparlardı; ve kendileriyle beraber yemek ve içmek için, gönderip üç kızkardeşlerini çağırırlardı. ⁵ Ve öyle olurdu ki, ziyafet günleri bir devir yapınca, Eyub gönderip onları takdis ederdi, ve sabahlayın erken kalkar, ve hepsinin sayısına göre yakılan takdimeler arzederdi; çünkü Eyub derdi: Belki oğullarım suç işlemişler, ve yüreklerinden Allaha lânet etmişlerdir. Ve Eyub daima böyle ederdi.

⁶ Ve Allah oğulları RABBİN önünde kendilerini takdim etmeğe geldikleri gün vaki oldu ki, onların arasında Şeytan da geldi. ⁷ Ve RAB Şeytana dedi: Nereden geliyorsun? Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Dünyada dolaşmaktan, ve orada gezinmekten. ⁸ Ve RAB Şeytana dedi: Kulum Eyuba iyice baktın mı? çünkü dünyada onun gibisi yok; kâmil ve doğru adam; Allahtan korkar ve kötülükten çekinir. ⁹ Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Eyub Allahtan boşuna mı korkuyor? ¹⁰ Onun etrafına, evinin etrafına, ve nesi varsa hepsinin etrafına sen çepçevre çit çevirmedin mi? ellerinin işini sen bereketledin, ve onun malı memlekette çoğaldı. ¹¹ Fakat şimdi elini uzat da, nesi varsa hepsine dokun, ve yüzüne karşı sana lânet edecektir. ¹² Ve RAB Şeytana dedi: İşte, bütün nesi varsa senin elinde; ancak kendisine elini uzatma. Ve Şeytan RABBİN önünden çıktı.

¹³ Ve günlerden bir gün, oğulları ile kızları büyük kardeşlerinin evinde yemek yemekte ve şarap içmekte iken vaki oldu ki, ¹⁴ Eyuba bir ulak gelip dedi: Öküzler çift sürüyor, ve eşekler onların yanında otlıyorlardı; ¹⁵ ve onların üzerine Şebalılar baskın ettiler, ve onları alıp götürdüler; ve uşakları kılıçtan geçirdiler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum. ¹⁶ Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Göklerden Allahın ateşi düştü, ve koyunlarla uşakları yaktı, ve onları yiyip bitirdi; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum. ¹⁷ Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Kildanîler üç bölük olarak develerin üzerine saldırdılar, ve onları alıp götürdüler, ve uşakları kılıçtan geçirdiler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum. ¹⁸ Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Oğullarınla kızların büyük kardeşlerinin evinde yemek yemekte ve şarap içmekte idiler; ¹⁹ ve işte, çölün ötesinden büyük bir yel geldi, ve evin dört köşesine çarptı, ve gençlerin üzerine ev yıkıldı, onlar da öldüler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum.

²⁰ Ve Eyub kalktı, ve kaftanını yırttı, ve saçlarını kesti, ve yere düşüp secde kıldı; ²¹ ve dedi: Anam bağrından çıplak çıktım, ve oraya çıplak döneceğim; RAB verdi, ve RAB aldı; RABBİN ismi mubarek olsun. ²² Bu işin hepsinde Eyub suç işlemedi, ve Allaha uygunsuzluk yükledi.

BAP 2

ALLAH oğulları RABBİN önünde yine kendilerini takdim etmeğe geldikleri gün vaki oldu ki, onların arasında Şeytan da RABBİN önünde kendini takdim etmek için geldi. ² Ve RAB Şeytana dedi: Nereden geliyorsun? Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Dünyada dolaşmaktan, ve orada gezinmekten. ³ Ve RAB Şeytana dedi: Kulum Eyuba iyice baktın mı? çünkü dünyada onun gibisi yok; kâmil ve doğru adam; Allahtan korkar ve kötülükten çekinir; ve boşuna onu yutayım diye beni kışkırttığın halde, yine kemalini sıkı

tutmaktadır. ⁴ Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Deri yerine deri, evet, insan canı için nesi varsa verir. ⁵ Fakat şimdi elini uzat da, onun kemiğine ve etine dokun, ve yüzüne karşı sana lânet edecektir. ⁶ Ve RAB Şeytana dedi: İşte, o senin elinde; ancak onun canını esirge.

⁷ Ve Şeytan RABBİN önünden çıktı, ve Eyubu, ayağının tabanından tepesine kadar kötü çıbanlarla vurdu, ⁸ Ve Eyub kendisine bir çömlek parçası aldı ki, onunla kazınsın; ve kül içinde oturmakta idi. ⁹ Ve karısı ona dedi: Sen hâlâ mı kemalini sıkı tutmaktasın? Allaha lânet et de öl. ¹⁰ Ve kadına dedi: Ahmak karılardan biri nasıl söylerse sen öyle söylüyorsun. Nasıl? Allahtan iyilik kabul edelim de kötülük kabul etmiyelim mi? Bu işin hepsinde Eyub dudakları ile suç etmedi.

¹¹ Ve Eyubun üç dostu, Temanlı Elifaz, ve Şuahlı Bildad, ve Naamalı Tsofar, onun başına gelen bütün bu kötülüğü işitince, her biri kendi yerinden kalkıp geldiler; ve onunla acınmak ve onu teselli etmek için gitmek üzere birbirleriyle sözleştiler. ¹² Ve uzaktan gözlerini kaldırdılar, ve onu tanımadılar, ve seslerini yükseltip ağladılar; ve her biri kaftanını yırttı, ve göklere doğru başları üzerine toprak saçtılar. ¹³ Ve derdi çok büyük olduğunu gördükleri için, yedi gün ve yedi gece onunla beraber yere oturdular, ve ona kimse söz söylemedi.

BAP 3

ONDAN sonra Eyup ağzını açtı, ve kendi gününe lânet etti.

² Ve Eyub söze başlayıp dedi:

³ Doğmuş olduğum gün yok olsun;

Rahimde bir erkek peyda oldu, diyen gece de yok olsun.

⁴ O gün karanlık olsun;

Allah yukardan onu aramasın,

Ve onun üzerine ışık parlamasın,

⁵ Karanlık ile ölüm gölgesi ona sahip çıksınlar;

Üzerine bulut çöksün;

Gün karaması ona dehşet salsın.

⁶ Hele o gece, onu koyu karanlık kapsın;

Yılın günleri arasında yüzü gülmesin;

Ayların sayısına girmesin.

⁷ İşte, o gece kısır olsun;

Ona sevinç sesi girmesin.

⁸ Günü lânetliyenler ona lânet etsinler,

Levyatanı uyandırmakta becerikli olan o adamlar.

⁹ Akşamının yıldızları kararsın;

Işık beklesin de olmasın;

Ve fecrin kirpiklerini görmesin;

¹⁰ Çünkü anam rahminin kapılarını kapamadı,

Ve gözlerimden sıkıntıyı saklamadı.

¹¹ Ben niçin doğunca ölmedim,

Rahimden çıkınca son soluğumu vermedim?

¹² Niçin beni dizler,

Emeyim diye memeler karşıladı?

¹³ Çünkü şimdi yatmış, dinlenmiş,

Uyumuş olurdum;

¹⁴ Harabeleri kendileri için bina etmiş olan,

Dünyanın kıralları ile ve müsteşarları ile beraber,
15 Yahut evlerini gümüşle doldurmuş olan,
Altın sahibi reislerle beraber rahat ederdim;
16 Yahut gizledikleri düşmüş cenin gibi,
Işık görmemiş yavrular gibi yok olurdum.
17 Orada kötüler eza etmekten el çekerler;
Ve orada yorgunlar rahat bulurlar.
18 Orada mahpuslar hep kaygısızdırlar;
Angaryacının sesini işitmezler.
19 Küçük de, büyük de oradadır;
Köle de efendisinden âzadedir.
20 Kederliye niçin ışık verilir,
Canları acı olanlara da hayat?
21 Onlar ki, ölümü özliyorlar da gelmiyor,
Ve onu definelerden ziyade arıyorlar;
22 Onlar ki, kabri bulunca,
Coşuncuya kadar sevinirler ve meserret bulurlar.
23 Yolu kendisine örtülmüş olana neden ışık veriliyor,
Ve Allahın çitle etrafını çevirdiği adama?
24 Çünkü ekmekten önce iniltim geliyor,
Ve feryatlarım su gibi dökülmede.
25 Çünkü korktuğum başıma geliyor,
Ve yıldıığım şey üzerime geliyor.
26 Kaygısız değilim ve sükûnda değilim, ve rahat değilim;
Ancak sıkıntı geliyor.

BAP 4

VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:
2 İnsan sana bir söz söylemeğe kalkışırsa gücenir misin?
Fakat söylemekten kendisini kim tutabilir?
3 İşte, sen çoklarına ders verdin,
Ve gevşemiş elleri kuvvetlendirdin.
4 Sürçmekte olanı senin sözlerin ayakta tuttu,
Ve çöken dizleri sen pekiştirdin.
5 Fakat şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor;
Sana dokununca şaşkın oluyorsun.
6 Senin güvendiğin, Allahtan korkun değil midir,
Ve ümit ettiğin, kendi yollarının kemali değil midir?
7 Suçsuz kim helâk oldu? şimdi an,
Ve nerede doğru adamlar yok oldular?
8 Benim gördüğüme göre, fesat çiftçileri,
Ve zahmet tohumu saçanlar, onu biçiyorlar.
9 Allahın soluğu ile yok oluyorlar,
Ve öfkesinin yeli ile telef oluyorlar.
10 Aslanın gümürdemesi ve azgın aslanın sesi kesildi,
Ve genç aslanların dişleri kırıldı.
11 Kocamış aslan şikârsızlıktan helâk oluyor,
Dişi aslanın yavruları da dağılıyorlar.

¹² Bana gizlice bir söz geldi,
Ve ondan kulağım fısıltı aldı.
¹³ Gece rüyelerinden doğan düşünceler içinde,
İnsanların üzerine ağır uyku düştüğü zaman.
¹⁴ Üzerime dehşet ve titreme geldi,
Ve bütün kemiklerimi sarstı,
¹⁵ Ve önümden bir ruh geçti;
Bedenimin tüyleri ürperdi.
¹⁶ O durdu, fakat görünüşünü seçemedim;
Gözlerimin önünde bir suret vardı;
Her şey susmuşken bir ses işittim:
¹⁷ İnsan Allahtan daha âdil olur mu?
Adam kendini Yaratandan daha tahir olur mu?
¹⁸ İşte, o, kullarına güvenmez,
Meleklerine de yanılma yükletir;
¹⁹ Çamur evlerde oturanlara daha ne kadar fazla!
Onlar ki, temelleri topraktır,
Güveden önce ezilirler.
²⁰ Sabahla akşam arasında harap olurlar;
Kimse farkına varmadan ebediyen yok olurlar.
²¹ Değil mi ki, onların çadır ipleri içlerinde koparılnca,
Hemen ölürler, fakat hikmetle değil?

BAP 5

HAYDİ çağır; sana cevap veren var mı?
Ve mukaddeslerden hangisine yüneleceksin?
² Çünkü öfke sefihi öldürür,
Bön adamı da kıskançlık öldürür.
³ Ben sefihi kök salmada gördüm;
Ve hemen yurduna lânet ettim.
⁴ Oğulları emniyetten irak olurlar,
Ve kapıda ezilirler,
Kurtaran da yoktur;
⁵ Onun ekinini aç adam yer,
Dikenler arasından bile onu alır;
Ve onların malına tuzak ağzını açmıştır.
⁶ Çünkü dert topraktan çıkmaz,
Ve zahmet yerden bitmez;
⁷ Fakat insan meşakkate doğar;
Kıvılcımlar yukarı uçar gibi.
⁸ Fakat ben, ben Allahı aradım,
Ve işimi Allaha bıraktım;
⁹ O Allah ki, büyük ve keşfedilemez şeyler,
Sayısız şaşılacak şeyler yapar;
¹⁰ Yeryüzüne yağmur verir,
Ve tarlaların üzerine sular gönderir;
¹¹ Böylece düşkünleri yüksek yere kor,
Ve yaşlı olanlar selâmete çıkar.

¹² Hilekârların düşüncelerini bozar,
Ve düzenlerini elleri yapamaz.
¹³ Hikmetlileri kendi hilelerinde yakalar;
Ve iğrilerin öğüdü hemen yıkılır.
¹⁴ Gündüzün karanlığa çarparlar,
Ve öğleyin el yordamı ile ararlar, geceymiş gibi.
¹⁵ Fakat kılıçtan, onların ağzından,
Kuvvetli adamın elinden yoksulu kurtarır.
¹⁶ Ve fakire ümit gelir,
Kötülük de ağzını kapar.
¹⁷ İşte, Allahın terbiye ettiği adam ne mutludur;
Ve Kadîrin tedibini sen hor görme.
¹⁸ Çünkü o incitir, o sarar;
O yaralar, onun elleri iyi eder.
¹⁹ Altı sıkıntı içinde seni kurtaracaktır;
Ve yedisinde belâ sana dokunmıyacaktır.
²⁰ Seni kıtlıkta ölümden,
Ve cenkte kılıcın elinden kurtaracaktır.
²¹ Dil kamçısından saklı kalacaksın;
Yıkım gelince ondan korkmıyacaksın.
²² Yıkıma ve kıtlığa güleceksin;
Ve yerin canavarlarından korkmıyacaksın.
²³ Çünkü tarlanın taşları ile uzlaşmış olacaksın;
Kırın canavarları seninle barışmış olacaklar.
²⁴ Ve bileceksin ki, çadırın selâmettedir;
Ve yurdunu yoklıyacaksın, bir eksik bulmıyacaksın.
²⁵ Ve bileceksin ki, zürriyetin çok olacak,
Filizlerin de yerin otu gibi.
²⁶ Tam ihtiyarlıkta kabre geleceksin,
Demetlerin yığını mevsiminde kaldırıldığı gibi.
²⁷ İşte bu kadar, biz onu araştırdık, böyledir;
Bunu dinle de, kendin için bil.

BAP 6

VE Eyub cevap verip dedi:

² Keşke kederim bir kere tartılsa,
Ve felâketimle beraber teraziye konsa!
³ Çünkü şimdi denizlerin kumundan daha ağır olurdu;
Sözlerim bundan ötürü abuksabuk oldu.
⁴ Çünkü Kadîrin okları içimdedir,
Ruhum onların zehirini içmede;
Allahın dehşetleri bana karşı cenge dizildiler.
⁵ Yaban eşeği otun yanında anırır mı?
Yahut öküz kendi yemi yanında böğürür mü?
⁶ Tadı olmiyan şey tuzsuz yenilirmi?
Yahut yumurtanın akında tat olur mu?
⁷ Canım onlara dokunmak istemiyor;
Onlar bana mekruh ekmek gibidir.

⁸ Keşke dilediğim gelse;
Ve Allah özlediğimi bana verse!
⁹ Kerem edip Allah beni ezse,
Ve elini serbest bıraksa da, hayatımın bağıını kesse!
¹⁰ Bu da bana bir teselli olsun,
Ve esirgemez azabın içinde sevinçle coşayım,
Kuddûsun sözlerini inkâr etmedim diye.
¹¹ Kuvvetim nedir ki, bekliyeyim?
Ve sonum ne ki, sabredeyim?
¹² Kuvvetim taşların kuvveti mi?
Yahut etim tunçtan mıdır?
¹³ Değil mi ki, kendime yardımım yok,
Ve sağlam öğüt benden uzağa sürüldü?
¹⁴ Yüreği erimekte olana dostundan inayet gerek,
Kadîrin korkusunu bıraksa bile.
¹⁵ Kardeşlerim hainlik ettiler, bir vadi gibi,
Akıp giden vadilerin yatağı gibi;
¹⁶ O vadiler ki, buzla bulanıktır,
Ve kar onların içine gizlenir;
¹⁷ Isındıkları zaman görünmez olurlar;
Sıcak olunca yerlerinden yok olurlar.
¹⁸ Onların yolundan kervanlar sapar;
Çöle çıkarlar da helâk olurlar.
¹⁹ Tema kervanları bakındılar,
Şeba yolcuları onlara ümit bağlamışlardı.
²⁰ Güvenmiş oldukları için utandılar;
Oraya vardılar, ve şaşırıldılar.
²¹ Çünkü siz de şimdi bir hiç oldunuz;
Bir dehşet görüyorsunuz, ve korkuyorsunuz.
²² Ben dedim mi ki: Bana bir şey verin,
Ve: Benim için malınızdan rüşvet verin,
²³ Yahut: Beni düşman elinden kurtarın,
Veya: Haydutların elinden beni azat edin?
²⁴ Bana öğretin, ben de susarım;
Ve yanıldığım neresi bana anlatın.
²⁵ Doğruluk sözleri ne kuvvetlidir!
Fakat kınamanız neyi kınıyor?
²⁶ Sözleri mi kınamağı düşünüyorsunuz?
Mademki biçarenin sözleri bir yel gibidir.
²⁷ Evet, öksüz için kura atardınız,
Ve dostunuz için pazarlık ederdiniz.
²⁸ Ve şimdi kerem edip bana yünelin;
And olsun ki, size karşı yalan söylemiyorum.
²⁹ Haydi dönün, haksızlık olmasın;
Evet, yine dönün; benim davam doğrudur.
³⁰ Dilimde haksızlık var mı?
Damağım kötü şeyleri ayırt etmez mi?

BAP 7

YERYÜZÜNDE savaş insan için değil midir?

Günleri de gündelikçinin günleri gibi değil midir?

² Gölgeyi özliyen köle gibi,

Ücretini bekliyen gündelikçi gibi,

³ Böylece miras olarak bana sefalet ayları verildi,

Pay olarak da bana meşakkat geceleri.

⁴ Yatarsam: Ne zaman kalkacağım? derim.

Fakat gece uzar, ve fecre kadar iki yanıma dönmekten bıkarım.

⁵ Etim kurtlarla ve topraktan kabuklarla kaplanmış;

Derim büzülüyor ve yine açılıyor.

⁶ Günlerim çulhanın mekiğinden daha tez,

Ve bir ümit olmaksızın tükenmedeler.

⁷ Hatırla ki, hayatım bir soluktur;

Gözüm bir daha iyilik görmeyecek.

⁸ Bana bakmakta olanın gözü bir daha beni görmeyecek;

Senin gözlerin üzerimde olacak, fakat ben yok olacağım.

⁹ Bulut dağılır ve gider,

Böylece ölümler diyarına inen bir daha çıkmaz.

¹⁰ Artık evine dönmez,

Ve artık yeri kendisini tanımaz.

¹¹ Ben de dilimi tutmıyayım;

Ruhumun sıkıntısı ile söylüyeyim;

Canımın acılığı ile şekva edeyim.

¹² Ben deniz miyim, yahut deniz canavarı mıyım ki.

Üzerime bekçi koydun?

¹³ Yatağım beni teselli edecek,

Döşeğim şekvamı dindirecek, dediğim zaman,

¹⁴ Beni ruyalarla korkutuyorsun,

Ve rüyetlerle beni yıldırıyorsun;

¹⁵ Ve canım boğulmağı,

Ve bu kemiklerden ziyade ölümü iyi sayar.

¹⁶ Hayatımdan tiksiniyorum; ebediyen yaşamak istemem;

Benden el çek, çünkü günlerim bir boşluk!

¹⁷ İnsan nedir ki, onu büyütesin,

Ve yüreğin onunla meşgul olsun,

¹⁸ Ve her sabah onu yokluyasın,

Ve her lâhza onu deniyesin?

¹⁹ Daha ne kadar gözünü üzerimden çevirmiyeceksin,

Ve salyamı yutacak zaman kadar beni bırakmıyacaksın?

²⁰ Suç ettimse, sana ne ettim, ey insan gözcüsü?

Niçin beni kendine hedef ettin?

Ve ben kendime bir yük oldum.

²¹ Ve niçin günahımı bağışlamaz, fesadımı da gidermezsin?

Çünkü şimdi toprakta yatacağım;

Ve beni çok arıyacaksın, fakat ben bulunmıyacağım.

BAP 8

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:

² Bunları daha ne vakte kadar söyleyeceksin,
Ve ağzının sözleri kuvvetli bir yel gibi olacak?

³ Allah adaleti iğriltir mi?

Yahut Kadîr doğruluğu iğriltir mi?

⁴ Eğer oğulların ona karşı suç ettilerse,
Onları da günahlarının eline vermişti;

⁵ Eğer sen erken davranıp Allahı ararsan,
Ve Kadîre yalvarırsan;

⁶ Eğer sen temiz ve doğru olursan;
Gerçek o senin için şimdi uyanır,
Ve senin doğruluk yurduna selâmet verir.

⁷ Başlangıcın küçük olsa da,

Yine sonun çok artar.

⁸ Fakat şimdi önceki nesle sor da,

Ataları ne araştırdılar, iyi düşün

⁹ (Çünkü biz dünkü adamlarız, ve bir şey bilmeyiz,
Çünkü günlerimiz yeryüzünde bir gölgedir);

¹⁰ Onlar sana öğretmezler mi, sana anlatmazlar mı,
Ve yüreklerinden sözler çıkarmazlar mı?

¹¹ Bataklık olmıyan yerde kamış biter mi?

Su olmıyan yerde saz büyür mü?

¹² Henüz yeşilken, daha kesilmeden,
Her ottan önce kurur.

¹³ Bütün Allahı unutanların yolları böyledir;

Ve dinsiz adamın ümidi yok olur;

¹⁴ Onun emin olduğu şey kırılır,

Ve güvendiği bir örümcek ağıdır.

¹⁵ Evine dayanır, fakat o durmaz;

Ona yapışır, fakat o yerinde kalmaz.

¹⁶ Güneşin karşısında o yeşildir,

Ve dalları bahçesinin üzerine çıkar.

¹⁷ Kökleri taş yığına sarılır,

Taşların evini görür.

¹⁸ Eğer yerinden sökülüp harap edilirse,

O yer: Seni görmedim, diyerek onu inkâr eder.

¹⁹ İşte, onun yolunun meserreti budur;

Ve topraktan başkaları çıkar.

²⁰ İşte, Allah kâmil adamı kendisinden atmaz,

Ve kötülük edenleri ellerinden tutmaz.

²¹ Senin ağzını yine gülüşle dolduracaktır,

Dudaklarını da sevinçli bağırla.

²² Senden nefret edenleri utanç kaplıyacaktır;

Ve kötülerin çadırı yok olacaktır.

BAP 9

VE Eyub cevap verip dedi:

² Gerçek, bilirim ki, öyledir;

Fakat Allah önünde insan nasıl haklı çıkabilir?
3 Eğer onunla çekişmek istese,
Ona cevap veremez binde birine,
4 Yürekten hikmetli ve kuvvette şiddetli olan odur;
Kim ona serteldi de selâmet buldu?
5 Dağları yerinden kaldıran odur, ve farkına varmazlar,
Öfkesi ile onları alt üst ettiği zaman;
6 Dünyayı yerinden sarsan odur,
Ve onun direkleri titrer;
7 Güneşe emreden odur, o da doğmaz,
Ve yıldızları mühürler;
8 Tek başına gökleri geren odur,
Ve denizin dalgaları üzerinde yürüyen odur;
9 Dübbi Ekberi, Oriyon yıldızı ile Ülker burcunu,
Ve cenubun odalarını yaratan odur;
10 Büyük keşfedilemez şeyler,
Ve sayısız şaşılacak şeyler yapan odur,
11 İşte, yanımdan geçer de onu görmem;
Ve geçip gider de farkına varmam.
12 İşte, şikârı kapar, kim onu çevirir?
Kim ona: Ne yapıyorsun, der?
13 Allah öfkesini geri döndürmez;
Onun altında Rahabın* yardımcıları çöker.
* İşaya, otuzuncu bap, yedinci ayete bak.
14 Nerede kaldı ki, ben ona cevap vereyim,
Ve onunla çekişmek için sözlerimi seçeyim?
15 Ona, haklı olsam da, cevap vermezdim;
Hâkimime yalvarırdım.
16 Eğer çağırılmış olsaydım, ve bana cevap vermiş olsaydı,
Yine sesime kulak verdi diye inanmazdım;
17 O ki, beni kasırga ile eziyor,
Ve boşuna yaralarımı çoğaltıyor.
18 Beni bırakmıyor ki, soluğumu alayım,
Ancak acılığa beni doyuruyor.
19 Eğer kuvvet için ise, işte kuvvetlidir!
Eğer adalet için işe, o der ki:
Kim beni mahkemeye çağırır?
20 Salih olsam da ağızım beni kötüler;
Ben kâmil olsam da beni iğri çıkarır.
21 Ben kâmilim; kendimi saymıyorum;
Hayatımı hor görmekteyim;
22 Hepsi bir! bunun için diyorum:
Kâmili de kötüyü de bitirmektedir.
23 Birden bire belâ ölüm saçınca,
Suçsuzların mihneti ile eğlenir.
24 Dünya kötülerin eline verilmiş;
Hâkimlerinin gözlerini kapıyan odur;

Eğer o değilse kimdir?

²⁵ Benim günlerim ise ulaktan daha tez;

İyilik görmeden kaçmadalar.

²⁶ Geçip gidiyorlar, hafif kayıklar gibi,

Şikârinin üzerine süzülen kartal gibi.

²⁷ Desem ki: Şekvamı unutayım;

Mahzun çehremi bırakayım, ferahlı olayım;

²⁸ Bütün dertlerimden yılarım,

Beni suçsuz saymıyacaksın bilirim.

²⁹ Mahkûm olacağım;

Öyle ise boş yere niçin emek çekeyim?

³⁰ Eğer kar suyu ile yıkansam,

Ve ellerimi kül suyu ile temizlesem;

³¹ Yine pislik çukuruna beni batırırsın,

Esvabım da benden tiksindir.

³² Çünkü o benim gibi insan değil ki, ona cevap vereyim,

Ve birlikte mahkemeye gidelim.

³³ Aramızda bir hakem yok ki,

Elini ikimizin üzerine koysun.

³⁴ Sopasını üzerimden kaldırsın,

Ve onun dehşeti beni yıldırmasın;

³⁵ O zaman söyledim, ve ondan korkmazdım;

Çünkü böyle ben kendimde değilim.

BAP 10

HAYATIMDAN canım bıktı;

İçimdeki şekvamı serbest bırakayım;

Canımın acılığı ile söylüyeyim.

² Allaha diyeyim: Beni mahkûm etme;

Ne için benimle çekişiyorsun, bana bildir.

³ Gaddarlık ediyorsun,

Kendi ellerinin emeğini hor görüyorsun,

Ve kötülerin niyetine ışık veriyorsun, bu senin için iyi mi?

⁴ Sende beşer gözleri mi var?

Yahut insanın gördüğü gibi mi görüyorsun?

⁵ Günlerin insan günleri gibi,

Yılların adamın günleri gibi midir de,

⁶ Benim fesadımı arıyorsun,

Ve suçumu araştırıyorsun?

⁷ Bilirsin ki, ben kötü değilim,

Ve senin elinden kurtaran yoktur,

⁸ Senin ellerin her yanımdan bana şekil verdi, beni yarattı;

Yine sen beni helâk etmedesin.

⁹ Hatırla, niyaz ederim, sen balçık gibi bana şekil verdin;

Ve beni yine toprağa mı döndüreceksin?

¹⁰ Beni süt gibi dökmedin mi,

Ve beni peynir gibi katılaştırmadın mı?

¹¹ Bana deri ve et giydirdin,

Ve kemiklerle ve sinirlerle beni ördün.
12 Bana hayat ve inayet ihsan ettin;
Ve senin kayırman benim ruhumu korudu.
13 Fakat bunları kendi yüreğinde gizledin;
Bilirim ki, senin nezdinde olan şudur;
14 Eğer suç edersem, beni kollarsın,
Ve fesadımdan beni suçsuz çıkarmazsın.
15 Vay başıma! eğer kötü olursam;
Ve eğer salih olursam,
Utanca doyararak,
Ve düşkünlüğüme bakarak başımı kaldırmam.
16 Ve eğer başım yükselirse beni avlarsın, bir aslan gibi;
Ve yine şaşılacak kuvvetini üzerimde gösterirsin.
17 Bana karşı kendi şahitlerini tazellersin,
Ve üzerimde öfkeni artırırısın;
Bana karşı ordu ardınca ordu!
18 Ve niçin beni rahimden çıkardın?
Son soluğumu vermiş olurdum, ve hiç bir göz beni görmezdi.
19 Hiç olmamış gibi olurdum;
Rahimden kabre götürülürdüm.
20 Günlerim az değil mi? artık kes,
Ve beni bırak da biraz ferah bulayım,
21 Gitmeden önce, oradan geri gelmiyeceğim yere;
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
22 Koyu karanlığa benziyen karaltı diyarına,
Ölüm gölgesi, ve düzensizlik diyarına,
O yere ki, orada ışık koyu karanlık gibidir.

BAP 11

VE Naamalı Tsofar cevap verip dedi:
2 Söz yığını cevapsız mı kalsın?
Ve çok söz söyleyen salih mi sayılmalı?
3 Senin övünmelerin insanları sustursun mu?
Ve sen istihza edince, seni kimse utandırmaz mı?
4 Çünkü diyorsun: Öğrettiğim halistir;
Ve senin gözlerinde ben temizim.
5 Fakat keşke Allah söylese,
Ve sana karşı dudaklarını açsa,
6 Ve hikmetin sırlarını sana bildirse!
Çünkü o anlayışta kat kattır.
Ve bil ki, Allah fesadından sana bağıslıyor.
7 Allahın derinliğini bulabilir misin?
Kadîrin sonuna erebilir misin?
8 Gökler kadar yüksektir, ne edebilirsin?
Ölümler diyarından derindir, ne anlıyabilirsin?
9 Ölçüsü dünyadan uzun,
Ve denizden geniş.
10 Eğer geçip giderse, ve eğer kilitlerse,

Ve eğer mahkemeye çağırırsa, kim onu çevirebilir?

¹¹ Çünkü yalancı adamları o bilir;

Dikkat etmese de, kötülüğü görür.

¹² Fakat boş adamın akli yoktur,

Ve insan yaban eşeğinin sıpası gibi doğuyor.

¹³ Eğer sen yüreğini doğrultursan,

Ve ona ellerini açarsan;

¹⁴ Eğer kendi elinde kötülük varsa, onu uzaklaştır,

Ve haksızlık senin çadırlarında oturmasın;

¹⁵ Gerçek, o zaman lekesiz olarak yüzünü kaldırırsın;

Ve pekişmiş olursun da korkmazsın;

¹⁶ Çünkü sen kendi meşakkatini unutursun,

Onu akıp geçmiş sular gibi anarsın.

¹⁷ Ve hayatın öğle vaktinden daha berrak olur;

Kararmış olsa da sabah gibi olur.

¹⁸ Ve güvenirsin, çünkü ümit vardır;

Ve her yanını araştırıp emniyette yatarsın.

¹⁹ Ve yatacaksın, korkutan da olmayacak;

Ve bir çokları senin yüzünü diliyecekler.

²⁰ Fakat kötülerin gözleri sönecek,

Ve kaçacak yerleri yok olacak;

Ve onların ümidi son soluğu vermek olacaktır.

BAP 12

VE Eyub cevap verip dedi:

² Gerçek, kavm sizsiniz, Hikmet de sizinle beraber ölecek!

³ Fakat sizin gibi benim de aklım var;

Ben sizden aşağı değilim;

Ve bu gibi şeyleri kim bilmez?

⁴ Dostu için gülünecek bir adam gibi oldum,

Ben ki, Allahı çağırırdım ve bana cevap verirdi;

Salih ve kâmil adam gülünç oldu!

⁵ Kaygısı olmayanın düşüncesinde felâkete hakaret var;

Ayağı kayanlar için bu hazırdır.

⁶ Soyguncuların çadırları rahatta,

Ve Allahı gazaba getirenler emniyetteler;

Onların eline Allah bol bol getiriyor.

⁷ Fakat şimdi sor hayvanlara, ve sana öğretsinler;

Ve göklerin kuşlarına, ve sana bildirsinler;

⁸ Yahut toprağa söyle, ve sana öğretsin;

Denizin balıkları da sana anlatırlar.

⁹ Bütün bunlar arasında kim bilmez ki,

Bunu RABBİN eli yapmıştır?

¹⁰ O RAB ki, her yaşıyanın canı,

Bütün beşer cinsinin soluğu onun elindedir.

¹¹ Damak yediğini nasıl tatarsa,

Kulak da sözü öyle denemez mi?

¹² Hikmet ihtiyarlarda,

Anlayış da ömrün uzunluğundadır.

¹³ Hikmet ile ceberrut Allahtadır,

Öğüt ve anlayış onundur.

¹⁴ İşte, o yıkıyor da, yeniden bina olunamıyor;

İnsanı kilitliyor da, açılmıyor.

¹⁵ İşte, suları bağlıyor da, kuruyorlar;

Ve onları salıveriyor da, dünyayı alt üst ediyorlar.

¹⁶ Kuvvet ve hikmet ondadır;

Aldatan da aldanan da onundur.

¹⁷ Öğütçüleri soyulmuş olarak sürer,

Ve hâkimleri çıldırtır.

¹⁸ Kıralların vurduğu bağı çözer,

Ve onların beline ip bağlar.

¹⁹ Kâhinleri soyulmuş olarak sürer,

Ve zorlu adamları devirir.

²⁰ Emin adamların sözünü ortadan kaldırır,

Ve ihtiyarların aklını alır.

²¹ Hakareti emîrlerin üzerine döker,

Ve kudret sahiplerinin kuşağını gevşetir.

²² Karanlık içinden derinlikler açar,

Ve ölüm gölgesini ışığa çıkarır.

²³ Milletleri büyütür, ve onları yok eder;

Milletleri genişletir, ve onları sürgün eder.

²⁴ Dünya kavmı başında olanların aklını kaldırır,

Ve yolu olmıyan bir çölde onları dolaştırır.

²⁵ Karanlıkta el yordamı ile yürürler, ve ışık yoktur;

Ve onları sarhoş gibi dolaştırır.

BAP 13

İŞTE, gözüm bunun hepsini gördü,

Kulağım işitti ve onu anladı.

² Sizin bildiğinizi ben de biliyorum;

Ben sizden aşağı değilim.

³ Gerçek, ben Kadîre söylüyeyim,

Ve isterim ki, Allahla davalayaşayım.

⁴ Siz ise, yalan düzücülersiniz;

Hepiniz değersiz hekimlersiniz.

⁵ Keşke siz büsbütün sussanız!

Bu da sizin için hikmet olurdu.

⁶ Şimdi bahsimi işitin,

Ve dudaklarımın iddialarını iyi dinleyin.

⁷ Allah için haksız söz mü söylüyorsunuz?

Ve onun için hile ile mi söylüyorsunuz?

⁸ Onun tarafını mı tutuyorsunuz?

Ve Allah için mi davacı oluyorsunuz?

⁹ Sizi eşerse iyi mi olur?

Yahut onu da insan aldatır gibi aldatacak mısınız?

¹⁰ Gizlice onun tarafını tutarsanız,

Sizi elbette azarlıyacaktır.

¹¹ Onun haşmeti sizi yıldırılmaz,
Ve onun dehşeti üzerinize düşmez mi?

¹² Andığınız şeyler külden mesellerdir,
Kaleleriniz ise çamurdan kaleler.

¹³ Susun, beni bırakın da ben söyleyeyim;
Ve başıma ne gelirse gelsin.

¹⁴ Niçin etimi dişlerim arasına alayım,
Ve canımı avucumun içine koyayım?

¹⁵ İşte, o beni öldürecek; ümidim yok;
Hiç olmazsa ona karşı yollarımın doğruluğunu müdafaa edeyim.

¹⁶ Benim kurtuluşum da şu olacak ki,
Onun karşısına bir dinsiz adam çıkmıyacaktır.

¹⁷ Sözümü iyi dinleyin,
Ve ifadem kulaklarınızda olsun.

¹⁸ İşte, şimdi davamı sıraladım;
Bilirim ki, ben salih sayılacağım.

¹⁹ Benimle çekecek olan kimdir?
Çünkü o zaman susardım, ve son soluğumu verirdim.

²⁰ Ancak şu iki işi bana yapma,
O zaman senin yüzünden gizlenmem;

²¹ Elini üzerimden uzaklaştır;
Ve dehşetin beni yıldırmasın.

²² O zaman çağır da, ben cevap vereyim;
Yahut ben söyleyeyim de, bana cevap ver.

²³ Fesatlarım ve suçlarım ne kadar?
Bana günahımı ve suçumu bildir.

²⁴ Niçin yüzünü gizliyorsun,
Ve beni kendine düşman sayıyorsun?

²⁵ Yelin sürdüğü yaprağı mı korkutacaksın?
Ve kuru samanı mı kovalıyacaksın?

²⁶ Çünkü bana karşı acı şeyler yazıyorsun,
Ve miras olarak gençliğimin fesatlarını bana veriyorsun;

²⁷ Ve ayaklarımı tomruğa vuruyorsun,
Ve yollarımın hepsini bekliyorsun;

Adımlarıma sınır çekiyorsun;
²⁸ Ben ise telef olmuş çürük bir şeyim;

Güve vurmuş esvap gibiyim.

BAP 14

İNSAN ki, kadından doğmuştur,
Günleri kısıdır, ve sıkıntıya doyar.

² Çiçek gibi çıkar, ve solar;
Ve gölge gibi kaçır, ve durmaz.

³ Böyle olana mı sen gözlerini açıyorsun da,
Beni kendinle muhakemeye çekiyorsun?

⁴ Kirliden temizi kim çıkarabilir? hiç kimse.

⁵ Mademki onun günleri tayin olunmuştur,

Aylarının sayısı senin nezdindedir,
Ve mademki onun sınırını sen koydun, ve öte geçemez;
⁶ Ondan göz çevir de,
Gününü bitirinciye kadar rahat etsin, bir gündelikçi gibi.
⁷ Çünkü bir ağaç için ümit vardır,
Kesilse yine sürer,
Ve onun filizleri eksik olmaz.
⁸ Kökü yerde kocasa,
Ve kütüğü toprakta ölse bile;
⁹ Su kokusunu alınca filizlenir,
Ve bir fidan gibi dal salar.
¹⁰ Fakat insan ölür, ve çöker;
Ve adam son soluğunu verir, hani, o nerede?
¹¹ Nasıl ki, gölden sular akıp gider,
Ve ırmak çöl olur ve kurur;
¹² İnsan da öylece yatar da kalkmaz;
Gökler yok oluncıya kadar uyanmazlar,
Ve uykularından uyandırılmazlar.
¹³ Keşke ölümler diyarında beni gizlesen,
Öfken gecinciye kadar beni saklasan,
Bana mühlet versen de, o vakit beni ansan!
¹⁴ İnsan ölürse dirilir mi?
Nöbetim savuluncıya kadar,
Bütün savaşım günlerinde beklerdim,
¹⁵ Sen çağırırdın, ben de sana cevap verirdim;
Ellerinin işini özlerdin.
¹⁶ Fakat şimdi adımlarımı saymaktasın;
Suçumun üzerinde beklemekte değil misin?
¹⁷ Günahım torba içinde mühürlüdür,
Ve fesadımın üzerine mührünü bastın.
¹⁸ Fakat dağ yıkılıp harap olur;
Ve kaya yerinden taşınır;
¹⁹ Sular taşları aşındırır;
Selleri yerin toprağını sürükleyip götürür;
İnsanın ümidini böyle yok ediyorsun.
²⁰ Daima onu yenersin, ve o geçip gider;
Onun çehresini değiştirip gönderirsin.
²¹ Oğulları izzet bulur da, o bilmez;
Ve düşkün olurlar, ve onların halini anlamaz.
²² Kendisi için ancak kendi eti sancılanır,
Kendisi için de canı yas tutar.

BAP 15

VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:

² Hikmetli adam boş bilgi ile cevap verir mi?

Ve karnını şark yeli ile doldurur mu?

³ İnsan işe yaramaz sözlerle mubahase eder mi?

Ve faydası olmıyan nutuklarla?

⁴ Allah korkusunu bile ortadan kaldırmaktasın,
Ve Allahın önünde mürakabeye mani oluyorsun.
⁵ Çünkü senin ağzına öğreten kendi fesadındır;
Ve senin seçtiğin, hilekârların dilidir.
⁶ Seni suçlu çıkaran kendi ağzındır, ben değil;
Ve dudakların sana karşı şehadet etmekteler.
⁷ İlk doğan adam sen misin?
Yahut senin başlangıcın dağlardan önce mi?
⁸ Allahın sırrını mı dinledin de,
Hikmeti kendine hasrediyorsun?
⁹ Nedir senin bildiğin ki, onu biz bilmiyelim?
Nedir senin anladığın ki, bizde olmasın?
¹⁰ Bizde ak saçlı da, yaşlı adam da var,
Senin babandan da çok yaşlı.
¹¹ Sana az mıdır, Allahın tesellileri,
Seninle yumuşak sözler?
¹² Niçin seni yüreğin sürükliyor?
Ve gözlerin şimşek çakıyor da,
¹³ Ruhunu Allaha karşı döndürüyorsun,
Ve ağzından böyle sözler çıkarıyorsun?
¹⁴ İnsan nedir ki, temiz olsun?
Ve kadının doğurduğu nedir ki, salih olsun?
¹⁵ İşte, Allah mukaddeslerine emniyet etmiyor,
Gökler bile onun gözünde temiz değil;
¹⁶ Nerede kaldı ki, mekruh olan bozuk insan,
O insan ki, haksızlığı su gibi içmektedir!
¹⁷ Beni dinle de, sana göstereyim;
Ve gördüğümü anlatayım
¹⁸ (Hikmetli adamların atalarından alıp bildirdikleri,
Ve gizlemedikleri şeyi;
¹⁹ O atalar ki, diyar ancak onlara verilmişti,
Ve aralarından yabancı geçmemiştir);
²⁰ Şerir adam bütün günlerinde kıvranır,
Ve zorba için alıkonmuş olan yıllar sayılıdır.
²¹ Dehşetler sesi onun kulağındadır;
O selâmette iken üzerine soyguncu gelir.
²² Karanlıktan döneceğine inanmaz,
Ve kılıç kendisini beklemektedir.
²³ Ekmek için dolaşır: Nerededir? diyerek;
Yanı başında karanlık günü hazır olduğunu bilir.
²⁴ Sıkıntı ve darlık onu yıldırıyor;
Onu yenmekteler, cenge hazırlanmış bir kıral gibi.
²⁵ Mademki Allaha karşı elini uzattı,
Ve Kadîre karşı meydan okumaktadır;
²⁶ Üzerine koşmaktadır, sert ense ile,
Kalkanının kalın yumruları ile;
²⁷ Mademki yüzünü semirtti,

Ve beli üzerinde yağ biriktirdi;
28 Ve yıkılmış olan şehirlerde,
Oturulmayacak evlerde oturdu,
Onlar ki, taş yığınları olmak üzere idiler;
29 Zengin olmayacak, ve serveti durmayacaktır,
Ve malları yer üzerinde yayılmayacaktır.
30 Karanlıktan ayrılmayacak;
Dallarını alev kurutacak,
Ve Allahın ağzının soluğu ile gidecektir.
31 Boş şeye aldanarak emniyet etmesin;
Çünkü ücreti boşluk olacaktır.
32 Gününden önce işi tamam edilecek,
Ve dalı yeşermeyecektir.
33 Asma gibi koruğunu dökcek,
Ve zeytin ağacı gibi çiçeğini atacaktır.
34 Çünkü dinsiz sürüsü kısır olur,
Ve rüşvet çadırlarını ateş yiyip bitirir.
35 Kötülüğe gebe kalır ve fesat doğururlar,
Ve onların yüreği hile kurar.

BAP 16

VE Eyup cevap verip dedi:
2 Ben bunlara benzer çok şeyler işittim;
Hepiniz yorgunluk veren tesellilersiniz.
3 Boş sözlere son olur mu?
Yahut seni ne zorluyor da, cevap veriyorsun?
4 Ben de sizin gibi söyleyebilirdim;
Canımın yerinde sizin canınız olsaydı,
Size karşı sözler dizebilirdim,
Ve size karşı başımı sallıyabilirdim.
5 Fakat ağzımla size kuvvet verirdim;
Ve dudaklarımın tesellisile sizi yatıştırırdım.
6 Söylesem de kederim yatışmaz;
Ve eğer sussam üzerimden ne kalkar?
7 Fakat beni şimdi o yorgun düşürdü;
Bütün cemaatimi sen viran ettin.
8 Ve beni sıkıp buruşturdu, bana karşı bu şahittir;
Zayıflığım da bana karşı kalkıyor,
Yüzüme karşı şهادet ediyor.
9 Öfkesile beni yırttı, ve bana eza eyledi;
Üzerime dişlerini gıcırdattı;
Hasmım gözlerini benim üzerime bilemektedir.
10 Üzerime ağızlarını açtılar;
Hakaretle yanağıma vurdular;
Bana karşı bir araya toplanmaktalar.
11 Allah beni dinsizlere veriyor,
Ve beni kötülerin eline atıyor.
12 Ben kaygısızdım, ve beni o paraladı;

Ve boynumdan tuttu, yere çalıp beni parçaladı;

Ve beni kendisine hedef dikti.

¹³ Onun okçuları beni kuşatıyor;

Hiç esirgemedi böbreklerimi yarıyor,

Ödümü yere döküyor.

¹⁴ Bedenimde gedik üzerine gedik açıyor;

Bir dev gibi üzerime saldırıyor.

¹⁵ Derimin üzerine bir çul diktim,

Ve itibarımı toprakta kirlittim.

¹⁶ Ağlamaktan yüzüm kızardı,

Ve ölüm gölgesi kirpiklerimin üzerindedir;

¹⁷ Ellerimde zorbalık yokken,

Ve duam halis olduğu halde.

¹⁸ Ey toprak, kanımın üzerini örtme,

Ve feryadıma duracak yer olmasın.

¹⁹ Daha şimdiden, işte, şahidim göklerde;

Ve benim için şahadet eden yükseklerde.

²⁰ Benimle eğlenenler dostlarımdır;

Gözüm Allaha yaş döküyor,

²¹ Allah kendisile insan arasında,

Âdem oğlu ile komşusu arasında hakkı arasın diye.

²² Çünkü bir kaç yıl geçince,

Geri dönmiyeceğim yola gideceğim.

BAP 17

RUHUM kırıldı, günlerim söndü,

Beni kabir bekliyor.

² Gerçek, müstehziler yanımdadır,

Ve gözüm onların hakaretile geceyi geçiriyor.

³ Şimdi rehin ver, kendine karşı benim kefilim ol;

Benimle el tutuşacak kim var?

⁴ Çünkü onların yüreğini anlayışa kapadın;

Bundan dolayı onları yükseltmiyeceksin.

⁵ Pay alsın diye dostları ele veren adam,

Kendi oğullarının da gözleri söner.

⁶ Ve beni kavmlara mesel etti;

Ve onlar yüzüme tükürmedeler.

⁷ Ve gözüm kederden karardı

Azamın hepsi de gölge gibi.

⁸ Doğru adamlar buna şaşacaklar,

Ve dînsizlere karşı suçsuz adam davranacak.

⁹ Ve salih kendi yolunu tutacak,

Elleri temiz olan da gittikçe kuvvetlenecek.

¹⁰ Fakat siz hepiniz, haydi yine gelin;

Ve aranızda bir hikmetli adam bulmıyacağım.

¹¹ Günlerim geçti, niyet ettiğim

Yüreğimin malı olan şeyler kırıldı.

¹² Geceyi gündüz yerine koyuyorlar:

Işık karanlığa yakındır, diyorlar.

¹³ Eğer ölüer diyarını evimdir diye bekliyorsam,

Eğer yatağımı karanlığa serdimse;

¹⁴ Eğer çukura: Babamsın sen,

Kurda: Anam ve kızkardeşimsin, dedimse,

¹⁵ Öyle ise ümidim nerede?

Ve ümidim, onu kim görecek?

¹⁶ Ölüer diyarının kapılarına inecek,

Toprakta birlikte rahata erdiğimiz zaman.

BAP 18

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:

² Ne vakte kadar söz avcılığı edeceksiniz?

Anlayışlı olun da sonra konuşalım.

³ Niçin hayvan yerine konulmaktayız,

Ve gözlerinizde murdar olduk?

⁴ Sen ki, öfkenle kendini paralamaktasın,

Senin uğruna dünya mı terk edilecek?

Ve kaya mı yerinden taşınacak?

⁵ Evet, kötülerin ışığı sönecektir,

Ve ateşinin alevi parlamıyacaktır.

⁶ Işık onun çadırında karanlık olacak,

Ve kendi üzerinde kandili sönecektir.

⁷ Kuvvetinin adımları kısılacak,

Ve onu kendi öğüdü düşürecektir.

⁸ Çünkü kendi ayakları ile ağa atılıyor,

Ve şebekenin üzerinde yürüyor.

⁹ Topuğu faka düşecek,

Ve onu tuzak kapacak.

¹⁰ Kendisi için toprakta saklanılmış bir ilmek,

Ve yolun üzerinde kapan vardır.

¹¹ Her yandan onu dehşetler yıldırarak,

Ve topukları ardınca onu kovalıyacıklar.

¹² Kuvvetini açlık kemirecek,

Ve yanında felâket hazır bulunacak.

¹³ Bedeninin azası kemirilecek,

Onun azasını ölümün ilk oğlu yiyip bitirecek.

¹⁴ Güvendiği çadırından sökülüp atılacak;

Ve dehşetler kiralına götürülecek.

¹⁵ Kendisinden olmıyan onun çadırında oturacak;

Yurdu üzerine kükürt saçılacak.

¹⁶ Dipten kökleri kuruyacak,

Ve üstten dalları solacak.

¹⁷ Memleketten hatırası kaybolacak,

Ve sokakta adı kalmıyacak.

¹⁸ Işıktan karanlığa sürülecek,

Ve dünyadan kovulacak.

¹⁹ Kavmı arasında ne oğlu ne torunu bulunacak,

Ve kendi gurbet diyarında artakalanı olmayacak.

²⁰ Geridekiler onun gününe şaşacaklar,

Öndekiler dehşete düşmüş oldukları gibi.

²¹ Gerçek, haksızlık edenin meskenleri böyledir,

Ve Allahı bilmiyenin yeri budur.

BAP 19

VE Eyub cevap verip dedi:

² Ne vakte kadar canımı üzeceksiniz,

Ve beni sözle ezeceksiniz?

³ Bu on defadır beni azarlıyorsunuz;

Bana sertlik etmenizden utanmıyorsunuz.

⁴ Eğer gerçekten saptımsa,

Sapıklığım bende kalır.

⁵ Eğer gerçekten bana karşı kibirleniyorsanız,

Ve utancımı yüzüme vuruyorsanız;

⁶ Şimdi bilin ki, davamda beni Allah yıktı,

Ve beni ağı ile sardı.

⁷ İşte, zorbalık diye feryat ediyorum, ve bana cevap yok;

Yardım diye bağıyorum da, adalet yok.

⁸ Yoluma çit çekti, ve geçemiyorum,

Ve karanlığı yollarımın üzerine koydu.

⁹ Üzerimden izzetimi soydu,

Ve başımın tacını kaldırdı.

¹⁰ Her yandan beni yıktı, ve ben bittim;

Ve ümidimi bir ağaç gibi kökünden söktü.

¹¹ Ve bana karşı öfkesini alevlendirdi,

Ve beni hasımlarından sayıyor.

¹² Çeteleri hep birden geliyor,

Ve bana karşı yollarını yapıyorlar,

Ve çadırımın çevresinde ordugâh kuruyorlar.

¹³ Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,

Ve tanıdıklarım bana bütün bütün yabancı oldular.

¹⁴ Akrabam gelmez oldular,

Yakın dostlarım da beni unuttular.

¹⁵ Evimdeki misafirler, ve hizmetçi kızlarım beni yabancı saymadalar;

Onların gözünde bir ecnebi oldum.

¹⁶ Kölemi çağırıyorum da, cevap vermiyor,

Dilimle ona yalvarsam bile.

¹⁷ Soluğum karıma iğrenç oldu,

Yalvarışım da anamın oğullarına.

¹⁸ Küçük çocuklar bile beni hor görmede;

Ayağa kalkarsam, benim üzerime söyleşiyorlar.

¹⁹ Hep sırdaşlarım benden ikrah ediyorlar,

Sevdiklerim de benden yüz çevirdiler.

²⁰ Kemiğim derimle etime yapışıyor,

Ve dişlerimin derisi ile ancak kaçıp kurtuldum.

²¹ Ey dostlarım, bana acıyın, bana siz acıyın;

Çünkü Allahın eli bana dokundu.
22 Niçin siz de Allah gibi beni kovalıyorsunuz,
Ve etime doymuyorsunuz?
23 Keşke şimdi sözlerim yazılısaydı!
Keşke kitaba kaydolunsaydı!
24 Demir kalemle ve kurşunla,
Daimî olsun diye kayaya kazılısaydı!
25 Ben ise, bilirim ki, Kurtarıcım diridir,
Ve sonunda toprağın üzerinde dikilecektir.
26 Ve benim derim, bu beden, yok olduktan sonra,
O zaman etim olmaksızın Allahı göreceğim;
27 Ben onu kendimden yana göreceğim,
Ve gözlerim onu görecek, ve bir yabancı gibi değil.
Bağrımda yüreğim bayılmaktadır.
28 Mademki işin kökü bende bulunuyor,
Siz: Onu nasıl kovalıyalım? dersiniz,
29 Kılıçtan korkun;
Çünkü, bir mahkeme vardır, bilesiniz diye,
Kılıcın cezası çok öfkeli olur.

BAP 20

VE Naamalı Tsofar cevap verip dedi:
2 Bunun için düşüncelerim bana cevap veriyor,
Ve bu sebepten ötürü içimde heyecan var.
3 Beni utandıran azarlamayı işittim;
Ve anlayışımın içinden ruh bana cevap veriyor.
4 Şunu bilmiyor musun, eski zamandan beri,
İnsan dünyaya konulalıdan beri,
5 Kötülerin zafer nârası kısıdır,
Ve dinsizin sevinci bir lâhızlık?
6 Onun yüksekliği göklere varsa,
Ve başı bulutlara erişse bile;
7 Ebediyen yok olur; kendi pisliği gibi;
Kendisini görmüş olanlar: O nerede? diyeceklerdir.
8 Ruya gibi uçacak, ve onu bulmıyacıklar,
Evet, gecenin rüyeti gibi kovulacaktır.
9 Kendisini görmüş olan göz bir daha onu görmeyecek;
Yeri de onu artık görmeyecek.
10 Oğulları fakirlerin rızasını diliyecek,
Ve malını kendi elleri geri verecek.
11 Kemikleri gençliğile dolu,
Fakat kendisile beraber toprakta yatacak.
12 Onun ağzında kötülük tatlı olsa da,
Dili altında onu gizlese de,
13 Onu esirgese, bırakmasa da,
Ve damağında yine saklasa da,
14 Barsaklarında ekmeği değişilir,
Kendi içerisinde sağır yılanların ödü olur.

¹⁵ Servetler yuttu, ve onları kusacak;
Allah onları karnından dışarı atacak.
¹⁶ Sağır yılanların zehirini emecek;
Engereğin dili onu öldürecek.
¹⁷ Su arklarını görmeyecek,
Bal ve ayran ırmaklarını, vadilerini.
¹⁸ Emek çektiği şeyi geri verecek, ve onu yutmıyacak;
Ele geçirdiği mallara göre sevinmeyecek.
¹⁹ Çünkü fakirleri ezdi, yüz üstü bıraktı;
Evi zorla çekip aldı, ve bina etmedi.
²⁰ Mademki gönlünde rahatı bilmedi,
Zevk aldığı hiç bir şeyi kurtarmıyacaktır.
²¹ Yediğinden artakalan yoktu;
Bundan dolayı onun iyi hali sürmez.
²² Bolluğunun dolgunluğu içinde kendisi darlıkta olacak;
Meşakkatte olan herkesin eli ona erecek.
²³ Karnını dolduracağı vakit,
Allah öfkесinin kızgınlığını onun üzerine atacak,
Ve yemek yerken üzerine onu yağdıracak.
²⁴ Demir silâhtan kaçacak,
Fakat tunç yay kendisini delik deşik edecek.
²⁵ Oku çeker, o da bedeninden çıkar,
Ve pırlıdıyan ucu onun ödünden çıkar;
Dehşetler onun üzerindedir.
²⁶ Onun hazineleri için her çeşit karanlık hazır duruyor;
İnsanın üfürmediği ateş onu yiyip bitirecek;
Çadırında artakalanı telef edecek.
²⁷ Onun fesadını gökler meydana çıkaracak,
Ve kendisine karşı yer ayaklanacak.
²⁸ Evinin mahsulü sürülüp götürülecek;
Onun öfkesi gününde eriyip akacaklardır.
²⁹ Kötü adamın Allahtan payı budur,
Ve kendisi için Allahtan emrolunan miras budur.

BAP 21

VE Eyub cevap verip dedi:

² Dinleyin, sözümü dinleyin;

Ve bana tesellileriniz bu olsun.

³ Beni bırakın, ben de söylüyeyim;

Ve ben söyledikten sonra siz eğlenedurun.

⁴ Ya ben, benim şekvam insana mı?

Ve niçin benim canım dar olmasın?

⁵ Bana bakın da şaşın,

Ve elinizi ağzınıza koyun.

⁶ Şunu andıkça yılmadayım,

Ve etimi titreme alıyor.

⁷ Kötüler niçin yaşıyorlar,

Kocayorlar da kudretleri artıyor?

⁸ Kendileriyle beraber onların zürriyeti önlerinde,
Filizleri de gözleri önünde pekişir,
⁹ Evleri selâmettedir ve korkusuz,
Allahın sopası da üzerlerinde değil.
¹⁰ Onların boğası çiftleşir de, boşa gitmez;
Onların ineği doğurur, ve düşürmez.
¹¹ Yavrularını bir sürü gibi salıverirler,
Ve çocukları oynaşırlar.
¹² Tef ile ve çenk ile terennüm ederler,
Ve kaval sesile sevinç duyarlar.
¹³ Günlerini iyilikte geçirirler,
Ve ölümler diyarına bir lâhzada inerler.
¹⁴ Ve Allaha derler: Bizden git;
Çünkü yollarının bilgisinden hoşlanmayız.
¹⁵ Kadîr nedir ki, ona kulluk edelim?
Ve ona dua edersek faydamız nedir?
¹⁶ İşte, kendi iyilikleri ellerinde değil;
Kötülerin öğüdü benden irak olsun!
¹⁷ Kaç kere kötülerin kandili sönmüştür,
Üzerlerine felâketleri gelmiştir,
Allah gazabında onlara pay olarak ağırlar vermiştir,
¹⁸ Yelin önündeki saman gibi,
Ve kasırganın alıp götürdüğü saman ufağı gibi olmuşlardır?
¹⁹ Siz: Allah onun fesadını oğulları için saklar, diyorsunuz.
Bunu bilsin diye kendisine ödesin;
²⁰ Kendi helâkini gözleri görsün,
Ve Kadîrin gazabından içsin.
²¹ Çünkü aylarının sayısı kesilince,
Kendisinden sonra evi için ne kaygısı olur?
²² Allaha bilgi öğretilir mi?
Yüksekte olanlara hükmeden odur.
²³ Biri kuvvetinin kemalinde ölür,
Büsbütün rahat ve kaygısız;
²⁴ Kovaları sütle doludur,
Ve kemiklerinin iliği körpedir.
²⁵ Ve ötekisi can acılığı içinde ölür,
Ve iyiliği hiç tatmamıştır.
²⁶ Toprakta birlikte yatarlar,
Ve üzerlerini kurtlar kaplar.
²⁷ İşte, ben düşüncelerinizi bilirim,
Onlarla bana zorbalık etmek istediğiniz düzenleri.
²⁸ Çünkü siz diyorsunuz: Hani emîrin evi?
Ve kötülerin oturduğu çadır nerede?
²⁹ Siz yoldan geçenlere sormadınız,
Ve şehadetlerine akıl erdirmediniz mi ki,
³⁰ Felâket gününde kötü adam esirgenir,
Gazap gününde onlara yol gösterilir?

³¹ Kendi yolunu onun yüzüne kim vurur?
Ve ettiğini ona kim öder?
³² Ve o kabre götürülür,
Ve türbeye bekçilik ederler.
³³ Dere toprağının topakları ona tatlı gelir,
Ve herkes onun ardınca sürüklenir,
Ve önünde olanların sayısı yoktur.
³⁴ Ve nasıl siz beni boş yere teselli ediyorsunuz?
Sizin cevaplarınızdan baki kalan ise, ancak hainliktir.
BAP 22

VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:
² İnsan Allaha faideli olabilir mi?
Gerçek, dirayetli adamın faidesi kendisinedir.
³ Sen salih isen, Kadîre bir zevk midir?
Yahut yollarını bütün kıalarsan, ona bir kazanç mıdır?
⁴ Seni azarlaması, seninle muhakemeye girişmesi,
Ondan olan korkundan ötürü mü?
⁵ Kötülüğün büyük değil mi?
Ve senin fesatlarına son yoktur.
⁶ Çünkü kendi kardeşinden sebepsiz rehin aldın,
Çıplakların bile esvabını soydun.
⁷ Yorguna su içirmedin,
Ve aç olandan ekmeği esirgedin.
⁸ Ve kuvvetli adama gelince, toprak onun oldu;
Ve orada itibarlı adam oturdu.
⁹ Dul kadınları eli boş gönderdin,
Ve öksüzlerin kolları kırıldı.
¹⁰ Bundan ötürü senin her yanında tuzaklar var,
Ve ansızın basan korku seni yıldırır,
¹¹ Yahut karanlık, ve sen göremezsin,
Ve suların çokluğu seni örter.
¹² Allah göklerin yüksekliğinde değil midir?
Ve yıldızların yüksekliğine bak, onlar ne yüksek!
¹³ Ve sen diyorsun: Allah ne bilir?
Koyu karanlığın içinden hükmedebilir mi?
¹⁴ Kalın bulutlar ona bir perdedir, ve görmez;
Ve gökler kubbesi üzerinde gezinmektedir.
¹⁵ Kötü adamların yürümüş oldukları
Eski yolu mu tutacaksın?
¹⁶ O adamlar ki, vakti gelmeden çekilip alındılar,
Onların temelini sel bastı.
¹⁷ Onlar Allaha dediler: Bizden git,
Ve: Kadîr bizim için ne yapabilir?
¹⁸ Onların evlerini iyilikte dolduran ise odur;
Fakat kötülerin öğüdü benden ırak.
¹⁹ Salihler görürler, ve sevinirler;
Ve onlarla suçsuz eğlenir:

²⁰ Gerçek bize karşı ayaklananlar kesilip atıldılar,
Ve onların artakalanını ateş yiyip bitirdi.
²¹ Şimdi onunla dost ol da, selâmete er;
Sana bununla iyilik gelir.
²² Şimdi onun ağzından şeriat al,
Ve onun sözlerini yüreğine koy.
²³ Eğer Kadîre dönersen, bina edilirsin,
Eğer haksızlığı çadırlarından uzaklaştırırsan.
²⁴ Ve altını toprağa koy,
Ofir altınını da vadi çakıllarının arasına;
²⁵ Ve Kadîr senin altının olur,
Ve sana değerli gümüş olur.
²⁶ Çünkü o zaman Kadîrde lezzet bulursun,
Ve kendi yüzünü Allaha kaldırırısın.
²⁷ Ona dua edersin, ve seni dinler;
Ve kendi adaklarını ödersin.
²⁸ Bir şeye karar verirsin, ve senin karşında durur;
Ve ışık senin yolların üzerine parlar.
²⁹ İnsanlar seni alçaltınca, sen:
Yükselme vardır, diyeceksin;
Ve alçak gönüllü adamı o kurtarır.
³⁰ Suçsuz olmıyanı bile kurtarır;
Evet, senin ellerinin temizliği ile kurtulur.

BAP 23

VE Eyup cevap verip dedi:
² Bugün de şekvam acıdır;
Onun eli benim iniltimden daha ağır.
³ Keşke onu nerede bulacağımı bilseydim de,
Onun tahtına kadar varsaydım!
⁴ Davamı onun önüne sıralardım,
Ve delillerle ağzımı doldururdum.
⁵ Bana cevap olarak söyleyeceği sözleri öğrenirdim,
Ve bana ne diyeceğini anlardım.
⁶ Büyük kuvvetinde benimle çekişir mi idi?
Hayır; ancak o beni dinlerdi.
⁷ Doğru adam onunla orada davacı olabilirdi;
Ve ben hâkimimden ebediyen azat olurudum.
⁸ İşte, ileri gidiyorum, ve orada yok;
Arkaya da gidiyorum, ve onu sezemiyorum.
⁹ Solda o işlerken de onu seçemiyorum;
Sağda gizleniyor, ve onu göremiyorum.
¹⁰ Fakat benim tuttuğum yolu o bilir;
Beni denediği zaman altın gibi çıkacağım.
¹¹ Onun adımlarını ayağım sıkı tuttu;
Ben onun yolunu tuttum, ve sapmadım.
¹² Dudaklarının emrettiğinden ayrılmadım;
Benim muradımdan ziyade onun ağzının sözlerini sakladım.

¹³ Fakat o tek başınadır, ve onu kim döndürebilir?

Ve canı ne isterse onu yapar.

¹⁴ Çünkü payıma düşen ne ise onu başarır;

Ve onun nezdinde bunların emsali çok.

¹⁵ Bundan ötürü onun yüzünden yılarım;

Düşündükçe ondan korkarım.

¹⁶ Ve Allah yüreğimin cesaretini kırdı,

Ve Kadîr beni yıldırıldı;

¹⁷ Çünkü karanlıktan önce kesilip atılmadım,

Ve yüzümün karşısında koyu karanlığı örtmedi.

BAP 24

NİÇİN Kadîr vakitler ayırıp saklamadı?

Ve onu tanıyanlar niçin onun günlerini görmezler?

² Sınırları yerlerinden kaldırıyorlar;

Sürüler gaspedip otlatıyorlar.

³ Öksüzlerin eşeğini sürüyorlar;

Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.

⁴ Yoksulları yoldan saptırıyorlar;

Memleketin düşkünleri hep gizlenmede.

⁵ İşte, çöldeki yaban eşekleri gibi

İşlerine çıkıyorlar, erkenden yiyecek arıyarak;

Çocukları için bozkır onlara ekmek verir.

⁶ Yemlerini tarladan biçerler;

Ve kötü adamın bağında kalanı devşirirler.

⁷ Geceyi çıplak geçirirler, esvapsız,

Ve soğukta örtüleri yoktur.

⁸ Dağların sağanağından ıslanırlar,

Ve sığınacak yer olmadığı için kayaya sarılırlar.

⁹ Öksüzü çekip memeden ayırırlar,

Ve düşkünden rehin alırlar;

¹⁰ Onlarsa çıplak geziyorlar, esvapsız,

Ve açken demetler taşıyorlar.

¹¹ Bu adamların duvarları arasında zeytin yağı çıkarıyorlar;

Onların mâsaralarını basıyorlar, ve susuzluk çekiyorlar.

¹² Şehirde insanların iniltisi geliyor,

Ve yaralıların canı bağırmada;

Fakat Allah bu uygunsuzluğa bakmıyor.

¹³ Bunlar ışığa isyan edenlerdendir;

Onun yollarını tanımazlar,

Ve onun yollarında durmazlar.

¹⁴ Katil ışıkla beraber kalkar;

Düşkünü ve yoksulu öldürür;

Ve geceleyin hırsız gibidir.

¹⁵ Zina edenin gözü de alaca karanlığı bekler:

Beni göz görmez, der;

Ve yüzüne örtü kor.

¹⁶ Karanlıkta evleri deliyorlar;

Gündüzün saklanmaktalar;

Işık nedir bilmezler.

¹⁷ Çünkü sabah onların hepsi için ölüm gölgesidir;

Çünkü ölüm gölgesi dehşetlerine alıştırtılar.

¹⁸ Suların yüzünde tez geçip gidiyorlar;

Yeryüzünde onların payı lânetlidir;

Bağlar yoluna yünelmezler.

¹⁹ Kuraklık ve sıcaklık kar sularını alıp götürür;

Ölüler diyarı da suç işleyenleri.

²⁰ Rahim onu unutacaktır;

Kurtlar onu tatlı tatlı yiyeceklerdir;

Artık anılmıyacak;

Ve haksızlık bir ağaç gibi kırılacaktır.

²¹ Çocuğu olmamış kısır kadını yolar,

Ve dul kadına iyilik etmez.

²² Böyle iken Allah zorlu adamları kuvvete kayırmadadır;

Yaşamaktan emin olmıyan, ayağa kalkıyor.

²³ Allah onlara emniyet verir, ve ona güvenirler;

Ve onun gözleri onların yolları üzerindedir.

²⁴ Yükselirler; az sonra yok olurlar,

Ve alçalırlar, hep başkaları gibi onlar da alınıp götürülürler,

Ve başağın başı gibi kesilirler.

²⁵ Ve eğer şimdi böyle değilse, kim beni yalancı çıkarır,

Ve benim sözümü hiçe indirir?

BAP 25

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:

² Saltanat ve heybet kendi yanındadır;

Kendi yüce yerlerinde selâmet kuran odur.

³ Ordularının sayısı var mı?

Ve onun ışığı kimin üzerine doğmaz?

⁴ Öyle ise, insan Allahın önünde nasıl salih olabilir?

Ve kadından doğan nasıl temiz olabilir?

⁵ İşte, ayın da parlaklığı yoktur,

Ve yıldızlar onun gözüne temiz değil;

⁶ Nerede kaldı ki, insan, bir kurtcağaz!

Ve âdem oğlu, bir böcek!

BAP 26

VE Eyub cevap verip dedi:

² Takati olmıyana nasıl yardım ettin!

Kuvveti olmıyan bazuyu nasıl kurtardın!

³ Hikmeti olmıyana nasıl öğüt verdin,

Ve sağlam bilgiyi bol bol öğrettin!

⁴ Sözleri kime anlattın?

Ve senden çıkan ruh kimin?

⁵ Suların ve içinde oturanların altında

Ölüler titremede.

⁶ Allahın karşısında ölüler diyarı çıplaktır,

Helâk yerinin de örtüsü yok.

⁷ Boşluğun üzerine şimali yayar,
Ve hiçliğin üzerine dünyayı asar.

⁸ Kalın bulutlarının içine suları sarar;
Ve bulut onların altında yırtılmaz.

⁹ Tahtının yüzünü örter,
Ve üzerine bulutunu gerer.

¹⁰ Sular yüzüne sınır çizdi,
Işıkla karanlığın bittikleri son yere kadar.

¹¹ Göklerin direkleri sarsılır,
Ve onun azarlaması ile şaşkın olurlar.

¹² Kuvvetele denizi çalkandırır,
Ve anlayışı ile Rahabı delip geçer.

¹³ Onun Ruhu ile gökler süslenir;
Kaçan yılanı onun eli deldi.

¹⁴ İşte, bunlar yollarının ancak kenarlarıdır;
Ve ondan ötürü işittiğimiz ne ufak bir fısıltıdır!
Fakat ceberrutunun gürelemesini kim anlıyabilir?

BAP 27

VE yine kendi meseline dönüp Eyub dedi:

² Hakkımı elimden çekip alan Allahın varlığı hakkı için,
Ve canıma acılık veren Kadîrin varlığı hakkı için

³ (Çünkü hâlâ bende hayatım bütündür,
Ve Allahın ruhu burnumdadır);

⁴ Gerçek benim dudaklarım haksızlık söylemez,
Ve benim dilimden yalan çıkmaz.

⁵ Sizi doğru saymak benden irak olsun;
Son soluğumu verinciye kadar kemalimi kendimden ayırmıyacağım.

⁶ Salâhımı sıkı tutmaktayım, ve onu bırakmam;
Ömrüm oldukça yüreğim beni ayıplamıyacaktır.

⁷ Kötü kişi nasılsa, düşmanım da öyle olsun,
Haksız adam nasılsa, üzerime ayaklanan da öyle olsun.

⁸ Çünkü Allah dinsizin canını aldığı zaman,
Onun ümidi nedir, kazanç edinmiş olsa bile?

⁹ Onun üzerine sıkıntı gelince,
Feryadını Allah işitir mi?

¹⁰ Kadîrde zevk bulur mu?
Ve her vakit Allahı çağırır mı?

¹¹ Allahın elinde olanı size öğreteyim;
Kadîrde olanı gizlemiyeyim.

¹² İşte, siz hepiniz gördünüz;
Ya niçin büsbütün boş adamlar oldunuz?

¹³ Kötü adamın Allahtan payı,
Ve zorbaların Kadîrden aldıkları miras şudur:

¹⁴ Oğulları çoğalırsa, kılıç içindir;
Ve zürriyeti ekmeğe doymıyacaktır.

¹⁵ Kendisinden artakalanlar ölümden gömülecekler,

Ve dul karıları ağlamıyacaklardır.
16 Toprak gibi gümüş yığsa,
Ve çamur gibi çok esvap hazırlasa;
17 O hazırlar, fakat onu salih giyer,
Ve gümüşü suçsuz adam pay eder.
18 Evini bina eder, bir güve gibi,
Ve korucunun kurduğu çardak gibi.
19 Zengin olarak yatar, fakat atalarına katılmaz;
Gözlerini açar, ve yok olmuştur.
20 Dehşetler ona sel gibi erişir;
Kasırga onu geceleyin çalıp götürür.
21 Şark yeli kaldırıp onu götürür, ve gider;
Ve onu yerinden süpürür.
22 Çünkü Allah onun üzerine oklarını atar, ve esirgemez;
Onun elinden kaçmak için çabalar.
23 Ona el çırparlar,
Ve kendi yerinden ona ıslık çalarlar.
BAP 28
GERÇEK gümüşün maden ocağı var,
Ve tasfiye ettikleri altının yeri vardır.
2 Demir topraktan alınır,
Ve bakır taştan eritilir.
3 İnsan karanlığa nihayet veriyor,
Ve koyu karanlığın, ve ölüm gölgesinin taşlarını,
Son sınıra kadar araştırıyor.
4 Konukların olduğu yerden uzakta kuyu açar;
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
İnsanlardan uzakta kendilerini sarkıtıp sallanırlar.
5 Toprak, ondan ekmek çıkar;
Ve onun dibi alt üst olur, sanki ateşle oluyor gibi.
6 Gök yakutun yeri onun taşlarıdır,
Altın tozu da ondadır.
7 Yırtıcı kuş o yolu bilmez,
Doğanın gözü de onu görmemiştir;
8 Mağrur canavarlar oraya ayak basmamıştır,
Azgın aslan da oradan geçmemiştir.
9 Elini sert kayaya uzatır;
Dağları kökünden alt üst eder.
10 Kayalar arasından arklar yarar;
Ve her değerli şeyi onun gözü görür.
11 Sızmasınlar diye ırmakları bağlar;
Ve gizli olanı ışığa çıkarır.
12 Fakat hikmet, o nerede bulunur?
Ve anlayışın yeri neresi?
13 Onun değerini insan bilmez;
Ve yaşayanlar diyarında bulunmaz.
14 Engin diyor: O bende değil;

Ve deniz diyor: Benim yanımda değil.
15 Ona bedel halis altın verilmez,
Ve onun pahası olarak gümüş tartılmaz.
16 Ona değer biçilemez Ofir altını ile,
Değerli akik ile, ve gök yakutla.
17 Ona denk olamaz ne altın ne de cam,
Halis altından kaplarla da değiştirilmez,
18 Mercan ile billûrun adı anılmaz;
Ve hikmetin pahası incilerden üstündür.
19 Habeş ilinin sarı yakutu ona denk olmaz,
Ve ona saf altınla değer biçilmez.
20 Öyle ise hikmet nereden geliyor?
Ve anlayışın yeri neresi?
21 Çünkü bütün yaşayanların gözlerinden gizlenmiştir,
Ve göklerin kuşlarından saklanmıştır.
22 Helâk yeri ile Ölüm:
Haberini kulaklarımızla işittik, diyorlar.
23 Onun yolunu Allah anlar,
Ve onun yerini bilen odur.
24 Çünkü yerin uçlarına kadar bakar,
Ve bütün gökler altında olanı görür.
25 Yele tartı koyduğu,
Ve ölçü ile suları ölçtüğü zaman;
26 Yağmura kanun koyduğu,
Ve gök gürlemesinin şimşeğine yol yaptığı zaman;
27 Onu o zaman gördü, ve bildirdi;
Onu pekiştirdi, hem de eşeledi.
28 Ve insana dedi:
İşte, RAB korkusu, hikmet budur;
Ve kötülükten çekilmek anlayıştır.

BAP 29

VE yine kendi meseline dönüp Eyub dedi:
2 Keşke eski aylardaki gibi olsaydım,
Allahın beni koruduğu günlerdeki gibi;
3 O zaman ki, onun kandili başım üstünde parladı,
Ve karanlıkta onun ışığı ile yürürdüm;
4 Olgunluğum günlerindeki gibi olsaydım,
O zaman ki, Allahın dostluğu çadırımın üzerinde idi;
5 Henüz Kadîr benimle beraberdi,
Çocuklarım da çevremde idi;
6 O zaman ki, izlerim süt ile yıkanırды,
Ve yanımda kaya yağ selleri akıtırdı!
7 Kapıdan ben şehre çıkınca,
Meydanda kürsümü hazırlıyınca,
8 Gençler beni görürler ve gizlenirlerdi,
Ve yaşlılar ayağa kalkıp dururlardı;
9 Reisler sözden çekinirlerdi,

Ve ellerini ağızlarına korlardı;
10 Emîrlerin sesi kesilirdi,
Ve onların dili damaklarına yapışırdı.
11 Çünkü kulak işittikçe, benim için, mutludur derdi;
Ve göz gördükçe, benim için şehadet ederdi;
12 Çünkü yardıma çağırın düşkününü,
Ve yardımcısı olmıyan öksüzü kurtarırdım.
13 Ölüm tehlikesinde olanın hayır duasını alırdım;
Ve dul kadının yüreğini sevinçten terennüm ettirirdim.
14 Salâhı giyindim, o da beni libas edindi;
Adaletim sanki kaftan ve sarıktı.
15 Köre göz idim ben,
Ve topala ayak.
16 Yoksullar için baba idim,
Ve tanımadığım adamın davası, onu eşelerdim.
17 Ve haksızın azı dişlerini kırardım,
Ve avı onun dişlerinden koparırdım.
18 Ve diyordum: Son soluğumu yuvamda vereceğim,
Ve günlerimi kum gibi çoğaltacağım;
19 Köküm sulara doğru yayılmıştır,
Ve çiğ geceyi benim dalımda geçirmede;
20 İzzetim içimde tazedir,
Ve elimde yayım yenilenmede.
21 Beni dinler ve beklerlerdi,
Ve öğüdüm ne olacak diye susarlardı.
22 Benim sözlerimden sonra tekrar etmezlerdi;
Ve sözlerim üzerlerine damla damla dökülürdü;
23 Ve yağmuru bekler gibi beni beklerlerdi;
Ve son yağmuru özler gibi ağızlarını açarlardı.
24 Onlar emin değilken ben kendilerine gülümserdim;
Ve yüzümün berraklığını bulandırmazlardı.
25 Onların yolunu ben seçerdim, ve başta otururdum,
Ve askerinin ortasındaki kıral gibi oturmakta idim,
Yaslıları teselli eden bir adam gibi.

BAP 30

ŞİMDİ ise, yaşça benden küçük olanlar üzerime gülmekteler,
O adamlar ki, babalarını sürümün köpeklerine ortak etmekten çekinirdim.
2 Ellerin kuvveti de, ne işime yarardı?
Onlarda dinçlik yoktur.
3 Yoksulluktan ve açlıktan porsumuşlardır;
Çöl ve ıssızlık karanlığında kurak yeri kemirmekteler.
4 Çalılık yanında ebegümeci koparıyorlar;
Ve onların yiyecekleri retem çalısının köküdür.
5 İnsanlar arasından kovulurlar;
Hırsız ardından bağırır gibi onlara bağırırlar;
6 Korkunç vadilerde oturmaktalar,
Yerin deliklerinde, ve kaya kovuklarında.

⁷ Çalılıklar arasında anırırlar;

Kara çalının altında uzanırlar.

⁸ Ahmakların oğullarıdır onlar, hem de adsızların oğulları;
Memleketten kamçı ile kovulmuşlardır.

⁹ Ve şimdi ben onların türküsü oldum,

Ve onların meseliyim de.

¹⁰ Benden tiksiniyorlar, uzakta duruyorlar,

Yüzüme tükürmekten de çekinmiyorlar.

¹¹ Çünkü ipini çözdü, ve beni düşkün etti;

Ve onlar benim önümde yular sıyırdılar.

¹² Sağımda ayak takımı kalkıyorlar:

Ayaklarımı itiyorlar,

Ve bana karşı helâk edici yollarını yapıyorlar.

¹³ Yolumu bozuyorlar;

Yardımcısı olmıyan o adamlar,

Benim felâketime yardım etmekteler.

¹⁴ Sanki geniş bir gedikten girmekteler;

Yıkılma gürültüsü içinde üzerime yuvarlanıyorlar.

¹⁵ Dehşetler dönüp üzerime yıkıldı;

Şerefimi yel gibi kovmaktalar;

Ve saadetim bulut gibi geçip gitti.

¹⁶ Ve şimdi içimde canım erimektedir.

Düşkünlük günleri beni ele geçirdiler.

¹⁷ Geceleri içimde kemiklerim deliniyor,

Ve beni kemiren ağrılar hiç durmuyor.

¹⁸ Allahın şiddeti çokluğundan üzerimde esvabım buruştu,

Gömleğimin yakası gibi beni sarmakta.

¹⁹ Beni çamura attı,

Ve toz gibi ve kül gibi oldum.

²⁰ Sana çağırıyorum, ve bana cevap vermiyorsun;

Ayağa kalkıyorum, ve gözünü bana dikiyorsun.

²¹ Bana karşı insafsız oldun;

Elinin kuvvetile bana eza etmekteisin.

²² Beni yelin üzerine bindirip kaldırıyorsun;

Ve beni fırtına içinde eritip bitirmekteisin.

²³ Çünkü bilirim, beni ölüme,

Ve bütün yaşıyanların toplanacağı eve götüreceksin.

²⁴ Fakat insan düşerken el uzatmaz mı?

Ve felâketi içinde ondan ötürü yardıma çağırılmaz mı?

²⁵ Ben sıkıntıda olan için ağlamaz mı idim?

Yoksul için canım kederlenmez mi idi?

²⁶ Ben iyilik beklerken kötülük geldi;

Ben ışık umarken karanlık geldi.

²⁷ Yüreğim kaynıyor, ve rahatı yok;

Düşkünlük günleri karşıma çıktılar.

²⁸ Yaslı gezinmekteyim, güneş yok;
Cemaat içinde kalkıp yardıma çağırırmaktayım.

²⁹ Çakallara kardeş oldum,
Ve deve kuşlarına arkadaş.

³⁰ Derim karardı, ve üzerimden düşüyor,
Kemiklerim de sıcaktan yanmakta.

³¹ Ve çengimin sesi yas feryadına,
Kavalımınki de ağlıyanların sesine döndü.

BAP 31

GÖZLERİMLE bir ahit kestim,
Ve ben kıza nasıl göz atarım?

² Ve nedir yukarıdan, Allahtan pay,
Ve yücelerden, Kadîrden, miras ne?

³ Haksız için felâket,
Fesat işliyenlere de belâ değil midir?

⁴ O benim yollarımı görmüyor mu?
Ve bütün adımlarımı saymıyor mu?

⁵ Eğer yalancılıkla yürüdümse,
Ve ayağım hileye seğirtti ise

⁶ (Doğru terazide tartılayım da,
Allah bütünlüğümü bilsin);

⁷ Eğer adımım yoldan saptı ise,
Yüreğim de gözümün ardınca yürüdü ise,
Eğer avuçlarıma kir süründü ise;

⁸ Ben ekeyim de, başkası yesin;
Ve filizlerim kökünden sökülsün.

⁹ Eğer yüreğim kadına aldandı ise,
Ve komşumun kapısında pusu kurdumsa;

¹⁰ Benim karım başkasına değirmen çevirsin,
Ve başkaları onun üzerine iğilsinler.

¹¹ Çünkü bu bir habaset olurdu;
Ve bu mahkemelik bir cürüm olurdu;

¹² Çünkü o bir ateştir, helâk yerine kadar yiyip bitirir,
Ve bütün mahsulümü kökünden sökerdi.

¹³ Eğer benimle çekiştikleri zaman,
Kölemin ya cariyemin davasını hor gördümse,

¹⁴ Allah ayağa kalkınca ne yaparım,
Ve yokladığı zaman ona ne cevap veririm?

¹⁵ Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?
Ve rahimde bize şekil veren bir değil midir?

¹⁶ Eğer dilediklerinden fakirleri alıkoydumsa,
Yahut dul kadının gözlerini söndürdümse,

¹⁷ Yahut lokmamı yalnız yedimse,
Öksüz de ondan yemedi ise

¹⁸ (Halbuki gençliğimden beri yanımda büyüdü, baba yanında imiş gibi,
Ve doğduğum günden beri dul kadına kılavuzluk ettim);

¹⁹ Eğer esvapsızlıktan ötürü ölmekte olanı,
Yahut örtüsü olmıyan yoksulu gördüm de,
²⁰ Onun sırtı bana hayır dua etmedi ise,
Ve koyunlarımın yünü ile ısınmadı ise;
²¹ Kapıda yardımcım olduğunu gördüğüm için,
Elimi öksüze karşı kaldırdımsa;
²² Omuzum kürek kemiğinden düşsün,
Ve kolum kemiğinden kırılınsın.
²³ Çünkü Allahtan belâ benim için dehşettir,
Ve onun haşmetinden ötürü elimden bir şey gelmez.
²⁴ Eğer ümidimi altına bağladım,sa,
Ve halis altına: Güvendiğim sensin, dedimse;
²⁵ Eğer servetim çoktur diye,
Ve elim çok kazandı diye sevindimse;
²⁶ Eğer ışıldarken güneşe,
Yahut parıltısı içinde yürürken aya baktım da,
²⁷ Yüreğim gizlice aldandı ise,
Ve ağzım elimi öptü ise;
²⁸ Bu da mahkemelik bir cürüm olurdu;
Çünkü yukarıda olan Allahı inkâr etmiş olurum.
²⁹ Eğer benden nefret edenin helâkine sevindimse,
Yahut ona kötülük erince sevinçten coştumsa
³⁰ (Evet, lânetle onun canını diliyerek,
Bırakmadım ki, dilim suç işlesin);
³¹ Eğer çadırımın adamları demedilerse:
Onun yedirdiği ete doymıyan kim vardır?
³² (Garip geceyi sokakta geçirmezdi;
Yolcuya da kapımı açardım);
³³ Eğer fesadımı bağrımda gizliyerek,
Bir insan gibi günahlarımı örttümse,
³⁴ Halkın çokluğundan korktuğum için,
Aşiretlerin hakareti de beni yıldırıldı diye,
Ve sustum da, kapıdan çıkmadımsa —
³⁵ Keşke beni dinliyen biri olsa!
(İşte, benim imzam, Kadîr bana cevap versin)
Ve hasmımın yazdığı tomar elimde olsa!
³⁶ Gerçek onu omuzumda taşırdım;
Bana taç olsun diye başıma sarardım;
³⁷ Adımlarımın sayısını ona bildirirdim;
Kendisine bir hükümdar gibi yaklaşırdım.
³⁸ Eğer bana karşı toprağım feryat ediyorsa,
Ve sapan yarıkları hep birden ağlamakta iseler;
³⁹ Eğer mahsulünü parasız yedimse,
Yahut sahiplerinin canını söndürdümse;
⁴⁰ Buğday yerine diken,
Ve arpa yerine kötü ot bitsin.

Eyubun sözleri bitti.

BAP 32

VE bu üç kişi artık Eyuba cevap vermekten vazgeçtiler, çünkü o kendi gözünde salihli. ² O zaman Ram aşiretinden Buzlu Barakelin oğlu Elihunun öfkesi alevlendi; onun öfkesi Eyuba karşı alevlendi, çünkü kendisini Allahtan ziyade haklı çıkarmakta idi. ³ Üç dostuna karşı da öfkesi alevlendi, çünkü cevap bulamadılar da, Eyubu suçlu çıkardılar. ⁴ Ve onlar yaşça kendisinden büyük olduklarından, Eyuba sözlerini söylemek için Elihu beklemişti. ⁵ Ve Elihu gördü ki, bu üç kişinin ağzında cevap yok, ve öfkesi alevlendi.

⁶ Ve Buzlu Barakelin oğlu Elihu cevap verip dedi:

Yaşça ben küçüğüm, siz de çok yaşlısınız;
Bundan ötürü çekindim, ve bildiğimi size göstermekten korktum.

⁷ Dedim ki: Günler söylesin,
Ve yılların çokluğu hikmeti öğretsin.

⁸ Fakat insanda ruh var,
Ve Kadîrin soluğu onlara anlayış verir.

⁹ Hikmetli olanlar büyükler değil,
Doğruyu anlıyanlar da yaşlılar değil.

¹⁰ Bunun için dedim: Beni dinle;
Ben de bildiğimi göstereyim.

¹¹ İşte, sözlerinizi bekledim,
Siz söz araştırırken,
Delillerinize kulak verdim.

¹² Ve size iyice dikkat ettim,
Ve işte, Eyubu ilzam eden,
Sözlerine cevap veren aranızda kimse yoktu.

¹³ Biz hikmeti bulduk, demeyin sakın;
Ona Allah galebe çalar, insan değil;

¹⁴ Ve sözlerini bana karşı dizmedi;
Ben de sizin sözlerinizle ona cevap vermeyeceğim.

¹⁵ Şaşırdılar, artık onlar cevap vermiyor;
Söz kendilerinden alındı.

¹⁶ Ve ben bekliyeyim mi, onlar söylemiyor diye,
Duruyorlar, artık cevap vermiyorlar diye?

¹⁷ Ben de payıma düşen cevabı vereyim,
Ben de bildiğimi göstereyim.

¹⁸ Çünkü içim söz dolu;
İçimdeki ruh beni sıkıyor.

¹⁹ İşte, içim açılmamış şarap gibi;
Çatlamak üzredir, yeni tulumlar gibi.

²⁰ Söyliyeyim de, soluk alayım;
Dudaklarımı açayım da cevap vereyim.

²¹ Şimdi kimsenin şahsına itibar etmiyeyim;
Ve insana yaltaklanmıyayım.

²² Çünkü yaltaklanma nedir, bilmem;
Yoksa Yaraticım beni hemen alıp götürürdü.

BAP 33

FAKAT Şimdi, ey Eyub, sözümü dinle,
Ve bütün sözlerime kulak ver.
² Őŧte, Şimdi ağzımı açtım;
Ağzımın içinde dilim syliyor.
³ Sözlerim yüreğimin doğruluğunu ifade edecek;
Ve dudaklarım bildiklerini hulsla söyliyecek.
⁴ Allahın Ruhunu beni yarattı,
Ve Kadîrin soluğu beni diriltti.
⁵ Eğer elinden gelirse, bana cevap ver;
Sözlerini önüme sırala, karŐımda dur.
⁶ Őŧte, ben de senin gibi Allahın kuluyum;
Ben de balçıktan teŐkil olundum.
⁷ Őŧte, dehŐetimi seni yıldırmaz,
Ve baskım sana ağır gelmez.
⁸ Gerçek ben dinlerken sen dedin,
Ve senin sözlerini işittim:
⁹ Ben temizim, gnahsızım;
Susuzum ben, ve bende fesat yoktur;
¹⁰ Őŧte, bana karşı o behane buluyor,
Beni kendi düŐmanı sayıyor;
¹¹ Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Bütün yollarımı gözetliyor.
¹² Őŧte, sana cevap vereyim, bunda haklı deđilsin;
Çünkü Allah insandan büyüktür.
¹³ Niçin onunla ekiŐiyorsun?
Mademki iŐlerinin hiç biri için cevap vermez.
¹⁴ çünkü insan onu görmezse de,
Allah bir yolla, hattâ iki yolla söyler.
¹⁵ Ruyada, gece rüyetinde,
İnsanlar zerine ağır uyku bastığı zaman,
Yatađın üzerinde uyuklamada;
¹⁶ İnsanların kulağını o zaman açar,
Ve onlara öđretilen Őeylere mühür basar,
¹⁷ İnsanı iŐlediđinden çevirsin diye,
Ve adamdan kibri gizlesin diye,
¹⁸ Canını ukurdan,
Ve hayatını kılıçla helâk olmadan esirger.
¹⁹ Ve yatağı üzerinde ağırlarla,
Ve kemikleri içinde daimî çekiŐme ile tedip olunur;
²⁰ Ve gnl ekmekten tiksindir,
Canı da lezzetli yiyecekten.
²¹ Eti erir, görülmez olur;
Ve gzkmiyen kemikleri meydana çıkar.
²² Ve canı çukura yaklaŐır,
Ve hayatı ldrclere.

²³ İnsan için doğru olan nedir ona bildirsin diye,

Onun yanında bir melek, bir şefaathçi,
Binden biri bulunursa eğer,

²⁴ O zaman Allah ona lûtfeyler, ve der:

Onu çukura inmekten kurtar,

Ben kefareti buldum.

²⁵ Eti çocuğunkinden körpe olur;

Gençliği günlerine döner.

²⁶ Allaha dua eder, o da ondan razı olur,

Ve sevinçle onun yüzünü görür;

Ve doğruluğunu insana geri verir.

²⁷ İnsanlar önünde terennüm eder, ve der:

Ben suç işledim, ve doğruyu iğrilttim,

Ve bana yaramadı;

²⁸ Çukura gitmekten canımı o kurtardı,

Ve hayatım ışığı görecektir.

²⁹ İşte, canını çukurdan getirsin de

Yaşıyanların ışığı ile aydınlansın diye,

³⁰ Bütün bunları iki kere, üç kere,

Allah insanla işler.

³¹ İyi dinle, ey Eyub, işit;

Sen sus da, ben söylüyeyim.

³² Eğer söyleyeceğin varsa, bana cevap ver;

Söyle, çünkü seni haklı çıkarmak isterim.

³³ Eğer yoksa, sen beni dinle;

Sus da sana hikmet öğretiyim.

BAP 34

VE Elihu cevabına devam edip dedi:

² Ey hikmetli adamlar, sözlerimi dinleyin;

Ve bilgi sahipleri, bana kulak verin.

³ Çünkü sözleri kulak dener,

Nasıl ki yemeği damak tatar.

⁴ Hak olanı kendimize seçelim;

İyi nedir, aramızda bilelim.

⁵ Çünkü Eyub diyor ki: Ben salihim,

Ve Allah hakkımı elimden aldı;

⁶ Hakkım varken yalancı sayılmaktayım;

Günahım yokken yaram çaresiz.

⁷ Hangi adam Eyub gibidir?

İstihzayı su gibi içiyor!

⁸ Kötülük işleyenlerle arkadaşlık edip geziyor,

Ve kötü adamlarla beraber yürüyor.

⁹ Çünkü diyor: Allah ile uyuşmak,

İnsana faide vermez.

¹⁰ Bundan dolayı, ey anlayışlı adamlar, beni dinleyin;

Haşa ki, Allah kötülük ede,

Ve Kadîr haksızlık eyliye.

11 Çünkü adama kendi işini öder,
Ve herkese kendi yollarına göre buldurur.
12 Evet, gerçek Allah kötülük etmez,
Ve Kadîr doğruyu iğriltmez.
13 Yeryüzünü ona kim emanet etti?
Ve bütün dünya üzerine onu kim koydu?
14 Eğer yüreğini kendi üzerine çevirirse,
Eğer ruhunu ve soluğunu kendi içinde toplarsa,
15 Bütün beşer hep birden son soluğunu verir,
Ve insan yine toprağa döner.
16 Eğer sende anlayış varsa, şunu dinle;
Sözlerime kulak ver.
17 Nasıl! adaletten nefret eden hiç saltanat sürer mi?
Ve âdil ve büyük olanı kötülüyecek misin?—
18 Onu ki, bir kırala: Yaramazsın,
Beylere: Kötüsünüz, der;
19 Onu ki, reislerin şahsına itibar etmez,
Ve zengini fakirden ziyade saymaz;
Çünkü onlar hep kendi ellerinin işidir.
20 Bir lâhza içinde ölürlər,
Kavm gecenin yarısında sarsılır da geçip gider,
Ve kuvvetliler de el değmeden çekilip götürülür.
21 Çünkü gözleri adamın yolları üzerindedir,
Ve onun bütün adımlarını görür.
22 Karanlık yok, ve ölüm gölgesi yok ki,
Kötülük işleyenler orada saklansınlar.
23 Çünkü Allahın önüne mahkemeye gelsin diye,
Bir adam için uzun araştırmaz.
24 Kuvvetli adamları kırar, araştırmadan,
Ve onların yerine başkalarını diker.
25 Çünkü onların işlerini bilir;
Ve geceleyin alt üst eder de, ezilirler.
26 Kötü oldukları için onları vurur,
Bakanların gözü önünde;
27 Çünkü onun ardınca gitmekten sapmışlardır,
Ve yollarının hiç birini saymamışlardır;
28 Fakirin feryadını ona eriştirdiler,
Ve düşkünlerin feryadını işitti.
29 O dinlendirince kim rahatsız edebilir?
Ve yüzünü örtünce onu kim görebilir?
İster bir millete, isterse bir adama karşı olsun, hep bir;
30 Dinsiz adam kırallık etmesin diye,
Kavma tuzak olmasınlar diye.
31 Çünkü Allaha diyen oldu mu:
Cezamı çektim, artık kötülük etmem;
32 Görmediğimi sen bana öğret;
Eğer haksızlık ettimse, bir daha etmem?

³³ Senin dileğine göre mi ödiyor ki, sen reddedesin?

Çünkü seçecek olan sensin, ve ben değil;

Öyle ise bildiğin nedir? söyle.

³⁴ Anlayışlı adamlar bana diyecekler,

Ve beni dinliyen her hikmetli adam diyecek:

³⁵ Eyub bilgisizliğinden söylüyor,

Ve onun sözleri dirayetsizcedir.

³⁶ Kötü adamcasına cevaplarından ötürü,

Keşke Eyubun denenmesi sona kadar sürse.

³⁷ Çünkü suçuna isyan katıyor;

Aramızda el çırpıyor da,

Allaha karşı sözlerini artırıyor.

BAP 35

VE Elihu cevabına devam edip dedi:

² Bunu doğru mu sayıyorsun?

Salâhım Allahınkinden ziyadedir, dedin mi?

³ Çünkü diyorsun: Sana ne faidesi dokunur?

Suç işlemiş olduğum halde, kazanacağımdan fazla

Ne kârım olurdu?

⁴ Ben sana cevap vereyim,

Ve seninle beraber arkadaşlarına,

⁵ Göklere bak da, gör;

Asümana da bak, onlar senden yüksek.

⁶ Eğer suç işledinse, ona ettiğin nedir?

Ve günahların çoğalırsa, ona yaptığın nedir?

⁷ Eğer salih isen, ona verdiğin nedir?

Yahut senin elinden onun aldığı nedir?

⁸ Kötülüğün senin gibi olan insan içindir;

Salâhın da âdem oğlu için.

⁹ Zorbalığın çokluğundan feryat ediyorlar;

Büyüklerin bazusundan ötürü yardıma çağırıyorlar.

¹⁰ Fakat kimse demiyor: Nerede Allah, Yaratanım?

O Allah ki, geceleyin teraneler verir,

¹¹ Yerin hayvanlarından ziyade bize bilgi öğretir,

Ve bizi göklerin kuşlarından daha hikmetli kılar.

¹² Kötü adamların gururu yüzünden,

Orada feryat ediyorlar, ve cevap veren yok.

¹³ Gerçek boş feryadı Allah dinlemez,

Ve Kadîr ona bakmaz.

¹⁴ Sen onu görmediğini söylediğin anda bile,

Dava onun önündedir; ve onu bekle.

¹⁵ Ve şimdi, mademki öfkesile yoklamadı,

Kibre de çok aldırış etmez;

¹⁶ Bunun için Eyub boşuna ağzını açıyor;

Bilgisizce sözleri artırıyor.

BAP 36

VE yine Elihu dedi:

² Biraz beni bırak da, sana göstereyim;
Çünkü Allah için söylenecek daha sözler var.
³ Bilgimi uzaktan alıp getireceğim,
Ve beni Yaratana hak vereceğim.
⁴ Çünkü gerçek, benim sözlerim yalan değil;
Bilgide kâmil bir adam senin karşındadır.
⁵ İşte, Allah kudretlidir, ve kimseyi hor görmez;
Anlayış kuvvetinde kudretlidir.
⁶ Kötü adamı yaşatmaz,
Ve düşkünlerin hakkını verir.
⁷ Gözlerini salihden çevirmez;
Ve taht üzerinde olan kırıllarla beraber,
Onları ebediyen oturtur da, yükselirler.
⁸ Ve eğer zincire vurulurlarsa,
Ve düşkünlük bağlarına tutulurlarsa,
⁹ O zaman onlara ne işlediklerini bildirir,
Ve günahlarını, kibirle davranmış olduklarını.
¹⁰ Nasihate onların kulağını açar,
Ve kötülükten dönsünler diye emreder.
¹¹ Eğer dinler de, ona kulluk ederlerse,
Günlerini iyilikle geçirirler,
Yıllarını da nimetlerle.
¹² Fakat dinlemezlerse, kılıçla helâk olurlar,
Son soluğu da bilgisizlikle verirler.
¹³ Fakat yürekte dinsiz olanlar öfkeyi biriktirirler;
Onları bağladığı zaman, yardıma çağırılmazlar.
¹⁴ Onların canı gençlikte biter,
Hayatları da reziller arasında.
¹⁵ Düşkünlükleri ile düşkünleri kurtarır,
Ve darlık ile onların kulağını açar.
¹⁶ Evet, sıkıntı içinden seni çekmek isterdi,
Darlık olmıyan geniş bir yere;
Ve sofrana konulmuş olan, yağla dolu olurdu.
¹⁷ Fakat sen kötü adam hükmü ile dolusun;
Seni hüküm ve adalet yakalıyor.
¹⁸ Fakat sakın, tedibe karşı seni öfke kışkırtmasın;
Ve kefaretin büyüklüğü seni sapık etmesin.
¹⁹ Sıkıntı çekmiyesin diye, imdat bağırışın,
Yahut kuvvetinin bütün gayretleri yeter mi?
²⁰ Yerlerinde kavmların kesildiği geceyi,
Sen onu özleme.
²¹ Sakın, fesada yüz çevirme;
Çünkü sen bunu düşkünlükten üstün tuttun.
²² İşte, Allah kudretile yüksek işler yapar;
Onun gibi öğreten kimdir?
²³ Kim ona yolunu tayin etti?
Ve kim ona: Haksızlık ettin, diyebilir?

²⁴ Hatırla ki, onun işini yükseltmelisin,
İnsanların terennüm etmiş oldukları işi.
²⁵ Bütün insanlar onu görmüşlerdir,
İnsan ona uzaktan bakar.
²⁶ İşte, Allah büyüktür, ve biz bilmeyiz;
Yıllarının sayısı araştırılmaz.
²⁷ Çünkü su damlalarını yukarı çeker,
Yağmuru onun buğusundan damlatırlar,
²⁸ O yağmuru ki, asüman döker,
Ve insanın üzerine bol bol akıtır.
²⁹ Evet, bulutun yayılmasını,
Çadırının gürlemesini insan anlayabilir mi?
³⁰ İşte, kendi çevresine ışığını yayar;
Ve denizin derinliklerini kaplar.
³¹ Çünkü kavmlara bunlarla hükmeder;
Bol bol yiyecek verir.
³² Şimşekle ellerini örter,
Ve hedefini vursun diye ona emreder.
³³ Onun gürlemesi kendisinden,
Davarlar da yükselmekte olandan haber verir.

BAP 37

BUNA da yüreğim titrer,
Ve yerinden oynar.
² Dinleyin, sesinin gürlemesini dinleyin,
Ve ağzından çıkan sesini;
³ Onu bütün göklerin altına,
Şimşeğini de yerin uçlarına salar.
⁴ Onun ardınca bir ses gümürder;
Haşmetinin sesile gürler;
Ve sesi işitilince şimşekleri alıkoymaz.
⁵ Allah sesile şaşılacak surette gürler;
Anlıyamadığımız büyük şeyler yapar.
⁶ Çünkü: Yere düş, der kara,
Geçici yağmura da,
Ve şiddetli yağmurun sağanaklarına.
⁷ Yaratmış olduğu bütün insanlar bilsinler diye,
Herkesin elini mühürleyip işten alıkor.
⁸ Hayvanlar da pusularına girerler,
Ve inlerinde otururlar.
⁹ Cenubun odasından kasırga gelir,
Şimalden de soğuk.
¹⁰ Allahın soluğu ile buz tutar;
Ve suların genişliği darlaşır.
¹¹ Evet, bulutu nem ile yükletir;
Kendi şimşek bulutunu etrafa yayar;
¹² Ve oturulan dünyanın yüzü üzerinde,
Onlara emrettiği her şeyi yapsınlar diye,

Onun sevkile döner, çevrilir.

¹³ İster dayak için, ister kendi diyarı için,
İsterse inayet etmek için, onu döktürür.

¹⁴ Buna kulak ver, ey Eyub;

Dur da, Allahın şaşılacak işlerini düşün.

¹⁵ Allah nasıl onlara nizam koymaktadır,
Ve bulutunun şimşeğini parılatmaktadır, bilir misin?

¹⁶ Bulutların müvazenesini,
Bilgide tam olanın şaşılacak işlerini bilir misin?

¹⁷ Cenup yeli dünyayı susturunca,
Esvabın nasıl ısınmaktadır, bilir misin?

¹⁸ Dökme tunç ayna gibi pek olan
Asümanı onunla beraber yayabilir misin?

¹⁹ Ona ne söyleyeceğimizi bize öğret;
Çünkü karanlıktan ötürü sözümüzü sıraya koyamıyoruz.

²⁰ Ben söylemek istiyorum diye ona haber verilir mi?
İnsan hiç yutulmak ister mi?

²¹ Ve şimdi asümandaki parlak ışığı görmiyorlar;
Ve yel geçiyor da, onu temizliyor.

²² Altın parıltısı şimalden geliyor;
Korkunç haşmet Allahın üzerindedir.

²³ Kadîr, biz onu keşfedemeyiz;
Kudrette o yüksektir;

Ve hakkı ve tam adaleti iğdirmez.

²⁴ İnsanlar bunun için ondan korkarlar;
Yürekte hikmetli olanların hiç birine bakmaz.

BAP 38

Ozaman RAB kasırganın içinden Eyuba cevap verip dedi:

² Bilgisizce sözlerle

Takdiri karartan bu adam kim?

³ Şimdi kuşağını beline vur, erkek gibi;

Sana sorayım da, bana anlat.

⁴ Ben dünyanın temellerini korken, sen nerede idin?

Bildir, eğer sende anlayış varsa.

⁵ Mademki biliyorsun, onun ölçülerini kim koydu?

Yahut ipi onun üzerine kim çekti?

⁶ Onun temelleri neyin üzerine kakıldı?

Yahut onun köşe taşını kim koydu?

⁷ Sabah yıldızları hep birden terennüm eylerken,

Ve bütün Allah oğulları sevinçle çağırırken.

⁸ Yahut denizi kapılarla kim kapadı;

Ana rahminden çıkıp fısırdığı zaman;

⁹ Ona bulutları esvap,

Ve koyu karanlığı kundak ettiğim zaman,

¹⁰ Ve sınırimi ona kestiğim,

Kapıları ve sürgüleri koyduğum zaman,

¹¹ Ve: Buraya kadar geleceksin, ve öte geçmiyeceksin,

Mağrur dalgaların burada duracak, dediğim zaman?

¹² Sen ömründe sabaha emrettin mi;

Fecrin yerini kendisine öğrettin mi;

¹³ Ta ki, yerin uçlarını tutsun,

Ve içinden kötüler silkilip atılsın?

¹⁴ Onun şekli değişir, mühür altındaki balçık gibi;

Ve her şey esvap gibi parlıyor;

¹⁵ Kötülerden ışıkları alınır,

Ve kaldırılmış olan kol kırılır.

¹⁶ Denizin kaynaklarına kadar vardın mı?

Yahut enginin diplerinde gezdin mi?

¹⁷ Ölüm kapıları senin gözüne açıldı mı?

Ve ölüm gölgesi kapılarını gördün mü?

¹⁸ Dünyanın genişliğini anladın mı?

Eğer bunun hepsini biliyorsan, bildir.

¹⁹ Işığın oturduğu yer, onun yolu nerede,

Ya karanlık, onun yeri neresi ki,

²⁰ Onu alıp sınırına kadar götürüresin,

Ve evinin yollarını anlıyasın?

²¹ Bilirsin elbet, çünkü o zaman doğmuştun,

Ve senin günlerinin sayısı çoktur!

²² Karın hazinelerine girdin mi,

Ve dolunun hazinelerini gördün mü?

²³ Ben onları sıkıntı vakti için,

Cenk ve harp günü için saklamaktayım.

²⁴ Nerede, ışığın dağıtıldığı,

Yeryüzüne şark yelinin saçıldığı yol?

²⁵ Yağmurun seli için arki,

Yıldırım için de yolu kim açtı?

²⁶ Ta ki, insansız yerin üzerine,

İçinde adam bulunmıyan çöl üzerine yağdırsın;

²⁷ Çölü ve ıssız yeri doyursun,

Ve taze ot bitirsin.

²⁸ Yağmurun babası var mı?

Yahut çiğ damlalarının babası kim?

²⁹ Buz kimin rahminden çıktı?

Ve göklerin kırağısını kim doğurdu?

³⁰ Sular taş gibi katılaştır,

Ve enginin yüzü donar.

³¹ Ülker burcunu bağliyabilir misin,

Yahut Oriyonun bağlarını çözebilir misin?

³² Mevsimlerinde burçları çıkarabilir misin?

Ve oğulları ile beraber Dübbi Ekbere yol gösterebilir misin?

³³ Göklerin kanunlarını bilir misin?

Onun hükümetini yeryüzünde kurabilir misin?

³⁴ Sesini bulutlara yükseltebilir misin ki,

Su bolluğu seni kapsasın?

³⁵ Şimşekleri çıkarabilir misin ki, varsınlar da,

Sana: İşte buradayız, desinler?

³⁶ Kim yüreğe hikmet koydu?

Yahut zihne kim anlayış verdi?

³⁷ Kim bulutları hikmetle sayabilir?

Ve göklerin tulumlarını kim boşaltabilir,

³⁸ O zaman ki, toprak döküm gibi sertleşir,

Ve topraklar birbirine yapışır?

³⁹ Dişi aslan için şikâri sen avlıyabilir misin,

Yahut genç aslanların aç karınlarını doldurabilir misin,

⁴⁰ O zaman ki, inlerinde sinmişlerdir,

Ve çalılık içinde pusuya yatmışlardır?

⁴¹ Kargaya avını kim hazırlıyor,

Yavruları Allahı imdada çağırdıkları zaman,

Ve yiyecek olmadığı için dolaşmaktalarken?

BAP 39

DAĞ keçilerinin doğurduğu vakti bilir misin?

Geyiklerin yavrulediği vakti sen mi bekliyorsun?

² Doldurdukları ayları sen mi sayıyorsun?

Yahut doğurdukları vakti sen bilir misin?

³ Çökerler, yavrularını doğururlar,

Ağrılarından kurtulurlar.

⁴ Yavruları kuvvetlenir, kırdı büyürler;

Çıkıp giderler de, bir daha dönmezler.

⁵ Kim yaban eşeğini başı boş göndermiştir,

Ve kim vahşi eşeğin bağlarını çözmüştür?

⁶ O eşek ki, bozkırı onun evi,

Ve tuz diyarını onun meskeni kıldım.

⁷ Şehrin velvelesine o gülmektedir,

Sürücünün bağırıışlarını da işitmez.

⁸ Kendine otlak olsun diye dağları çaşıtlar,

Ve her çeşit yeşilliği araştırır.

⁹ Yaban sığırı sana kulluk etmek ister mi?

Yahut senin yemliğin yanında geceyi geçirir mi?

¹⁰ Sapan yarıklarında yaban sığırına bağ vurabilir misin?

Yahut senin ardınca ovalarda tırmık çeker mi?

¹¹ Kuvveti büyüktür diye ona güvenir misin?

Yahut kendi işini ona bırakır mısın?

¹² Senin ekinini getirecek diye,

Ve harmanının buğdayını toplıyacak diye ona inanır mısın?

¹³ Devekuşunun kanatları gururla dalgalanır;

Fakat bu kanatlar leyleğin kanatları ve tüyleri midir?

¹⁴ Çünkü yumurtalarını yerde bırakır,

Ve onları toz içinde ısıtır,

¹⁵ Ve unutuyor ki, onları ayak ezebilir,

Ve kırın hayvanı onları çiğniyebilir.

¹⁶ Yavrularına sertlik eder, kendisinin değilmiş gibi,

Boşuna emek çekse de kaygısı yok;
17 Çünkü Allah ona hikmeti unutturmuştur,
Ve anlayışta ona pay vermemiştir.
18 Fakat kalkıp da koştuğu zaman,
Ata ve binicisine güler.
19 Sen mi ata kuvvet verdin?
Ve dalgalanan yeleyi onun boynuna sen mi giydirdin?
20 Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?
Onun horultusunun şiddeti korkunçtur.
21 Ovada ayağı ile toprağı kazar, ve kuvveti ile sevinçten coşar;
Silâhşorları karşılamağa çıkar.
22 Korkuya güler, ve yılmaz;
Ve kılıç önünden geri dönmez.
23 Onun üzerinde ok kılıfı,
Pırıldıyan mızrakla kargı tınlr.
24 Şiddetle ve öfke ile mesafeyi sümürür;
Boru sesi olunca yerinde durmaz.
25 Boru çalındıkça: Heh, der;
Ve uzaktan cengin kokusunu,
Başbuğların gürliyen sesini, ve nârayı duyar.
26 Senin hikmetinle mi atmaca süzülüyor da,
Cenuba doğru kanat geriyor?
27 Senin emrinle mi kartal yükseliyor da,
Yuvasını yüksekte kuruyor?
28 Kayanın üzerinde oturuyor, ve konaklıyor,
Kayanın sivri ucunda, ve çetin doruğun üstünde.
29 Yiyeceğini oradan gözetler;
Gözleri uzaktan görür.
30 Ve onun yavruları kan sümürür;
Ve leşler nerede ise, o da oradadır.

BAP 40

YİNE RAB Eyuba cevap verip dedi:
2 Kadîrin işini kötü gören onunla çekişir mi?
Allah ile davalaşan cevap versin.
3 O zaman Eyub RABBE cevap verip dedi:
4 İşte, ben değersiz bir şeyim; sana ne cevap vereyim?
Elimi ağzıma koyuyorum.
5 Bir kere söyledim, ve cevap vermem;
Ve iki kere söyledim, ve artık etmem.
6 Ve RAB kasırganın içinden Eyuba cevap verip dedi:
7 Şimdi kuşağını beline vur, erkek gibi;
Sana sorayım da, bana anlat.
8 Hükmümü de sen boşa mı çıkaracaksın?
Haklı çıkarılasın diye beni mi suçlu çıkarıyorsun?
9 Allah gibi sende bazu var mı?
Ve onun gibi bir sesle gürliyebilir misin?
10 Şimdi azametle ve rıfatla süslen;

Ve izzet ve haşmet giy.

¹¹ Öfkenin taşkınlıklarını boşalt;

Ve her kibirliye bakıp onu alçalt.

¹² Her kibirliye bakıp onu çökert;

Ve oldukları yerde kötülerini ayak altında çiğne.

¹³ Bir arada onları toprağa gizle,

Gizli yerde yüzlerine sargı sar.

¹⁴ O zaman ben de seni överim,

Sağ elin seni kurtarabilir diye.

¹⁵ İşte bak, seninle beraber yarattığım behemot;*

* *Suaygırı.*

Sığır gibi ot yer.

¹⁶ İşte bak, kuvveti belindedir,

Kudreti de karnı adalelerinde.

¹⁷ Kuyruğunu erz ağacı gibi diker;

Butlarının sinirleri örülmüştür.

¹⁸ Kemikleri tunçtan borulardır;

Kaburgaları demir çubukları gibi.

¹⁹ Allahın baş eseri odur;

Yaratana onun kılıcını vermiştir.

²⁰ Gerçek onun yiyeceğini kendisine dağlar getirir,

O dağlar ki, bütün kır hayvanları orada oynaşırlar.

²¹ Sidre çalılıkları altında yatar,

Kamışlarla örtülü yerde, bataklıkta.

²² Sidreler onu gölgeleriyle örterler;

Onu vadinin söğütleri kuşatır.

²³ İşte, ırmak coşsa bile, o ürkmez;

Erden onun ağzına kadar kabarsa, o emindir.

²⁴ O bakarken kimse onu tutabilir mi?

Ve halkalar için burnunu delebilir mi?

BAP 41

LEVYATANI* olta ile çekebilir misin?

* *Timsah.*

Ve ilmekle onun dilini sıkabilir misin?

² Burnuna sazdan ip takabilir misin?

Yahut çengelle çenesini delebilir misin?

³ Sana çok yalvarır mı?

Yahut sana tatlı sözler söyler mi?

⁴ Seninle ahit keser mi ki,

Onu daimî köle alar mı?

⁵ Onunla oynar mısın, kuşla oynar gibi?

Ve onu kızların için bağlar mısın?

⁶ Balıkçılar takımı onu alır satarlar mı?

Tüccar arasında onu pay ederler mi?

⁷ Derisini kancalarla doldurabilir misin,

Başını da balıkçı zıpkınları ile?

⁸ Elini üzerine koy;

Cengi hatırla, ve bir daha etme.

⁹ İşte, ona ümit bağlamak boştur;

Onun bir görünüşü ile de insan yıkılmaz mı?

¹⁰ Onu uyandıracak yüreği pek adam yoktur;

Ya benim önümde durabilecek olan kimdir?

¹¹ Önceden bana veren kimdir ki, ona ödiyeyim?

Bütün gökler altında ne varsa, o benimdir.

¹² Onun azası ile zorlu kuvvetinden ötürü,

Ve yapılışının güzelliğinden ötürü sözümü kesmiyeceğim.

¹³ Onun esvabının önünü kim açabilir?

İki çenesinin arasına kim girebilir?

¹⁴ Yüzünün kapı kanatlarını kim açabilir?

Çepçevre dişleri dehşettir.

¹⁵ Övündüğü onun çetin pullarıdır,

Sık basılmış mühürle kapanmışlardır.

¹⁶ Biri ötekine çok yakın,

Aralarına hava giremeyecek kadar.

¹⁷ Birbirine yapışıklırlar;

Bitişmişler de ayrılamazlar.

¹⁸ Aksırmaları ışık saçar,

Gözleri de fecrin kirpikleri gibidir.

¹⁹ Ağzından alevli meşaleler çıkar,

Ve ateş kıvılcımları sıçrar.

²⁰ Burun deliklerinden duman çıkar,

Kaynıyan kazandan, ve yanan kamışlardan çıkar gibi.

²¹ Soluğu közleri tutuşturur,

Ve ağzından alev çıkar.

²² Kuvvet onun boynunda yatar,

Ve dehşet onun önünde oynamaktadır.

²³ Etinin katmerleri birbirine yapışık;

Üzerinde pekişmişlerdir; kımıldanmazlar.

²⁴ Yüreği taş gibi serttir;

Evet, değirmenin alt taşı gibi sert.

²⁵ O kalkınca kuvvetli olanlar korkar;

Kendilerinden geçerler yıldınlıktan.

²⁶ Üzerine varılsa kılıç işe yaramaz,

Ne mızrak ve kargı, ne de zırh.

²⁷ Demir ona saman gibi gelir,

Tunç da çürük odun gibi.

²⁸ Onu ok kaçırılmaz;

Sapan taşları onun için anız gibidir.

²⁹ Onun için topuzlar anız sayılır;

Kargının saldırışına güler.

³⁰ Onun karın altı keskin çömlek parçaları;

Çamurun üzerine sanki bir döven uzatır.

³¹ Derin suları bir kazan gibi kaynatır;

Denizi merhem çömleği gibi eder.

³² Ardınca parlak iz bırakır;
İnsan sanır ki, engin ağarmış saçtır.

³³ Karada onun benzeri yoktur,
Korkusu olmasın diye yaratılmıştır.

³⁴ Her yüksek şeye göz atar;
Bütün gurur oğulları üzerinde o kıraldır.

BAP 42

Ozaman Eyub RABBE cevap verip dedi:

² Sen her şeyi yapabilirsin, bilirim,
Ve hiç bir muradın alıkonmaz.

³ Takdiri bilgisizce karartan bu adam kim?
Bundan ötürü anlamadığım şeyleri söyledim,
Benden üstün olan bilmediğim şaşılacak şeyleri.

⁴ Niyaz ederim, dinle de, ben söylüyeyim;
Sana sorayım da, bana anlat.

⁵ Senin için kulaktan işitmişim;
Şimdi ise seni gözüm gördü.

⁶ Bundan ötürü kendimi hor görmekteyim,
Ve tozda ve külde tövbe eylemekteyim.

⁷ Ve vaki oldu ki, RAB bu sözleri Eyuba söyledikten sonra, RAB Temanlı Elifaza dedi:
Sana karşı, ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi; çünkü kulum Eyub gibi benim için
doğru olanı söylemediniz. ⁸ Ve şimdi kendiniz için yedi boğa, ve yedi koç alın, ve kulum
Eyuba gidin, ve kendiniz için yakılan takdime arzedin; ve kulum Eyub sizin için dua etsin;
çünkü ona itibar ederim de, size karşı ahmaklığınıza göre davranmıyayım; çünkü kulum
Eyub gibi benim için doğru olanı söylemediniz. ⁹ Ve Temanlı Elifaz, ve Şuahlı Bildad, ve
Naamalı Tsofar gittiler, ve RABBİN kendilerine emretmiş olduğu gibi yaptılar; ve RAB
Eyuba itibar etti. ¹⁰ Dostları için dua edince, Eyubun sürgününü RAB döndürdü; ve RAB
Eyuba önceki malının iki katını verdi. ¹¹ Ve bütün kardeşleri, ve bütün kızkardeşleri, ve
evelce tanıdıklarının hepsi onun yanına geldiler, ve onun evinde kendisile beraber
ekmek yediler; ve üzerine RABBİN getirmiş olduğu bütün belâlardan ötürü onunla
acınarak kendisini teselli ettiler; ve her biri ona bir parça gümüş, ve her biri bir altın halka
verdi. ¹² Ve RAB Eyubun sonunu başlangıcından ziyade bereketli etti; ve on dört bin
koyunu, ve altı bin devesi, ve bin çift öküzü, ve bin dişi eşeği oldu. ¹³ Ve yedi oğlu ile üç
kızı da oldu. ¹⁴ Ve ilk kızının adını Yemima, ve ikincisinin adını Ketsiya, ve üçüncüsünün
adını Keren-happuk koydu. ¹⁵ Ve bütün memlekette Eyubun kızları gibi güzel kadınlar
bulunmazdı; ve babaları onlara kardeşleri arasında miras verdi.
¹⁶ Ve bundan sonra Eyub yüz kırk yıl yaşadı, ve oğullarını ve torunlarını gördü, dört
göbek. ¹⁷ Ve Eyub kocamış, ve günlere doymuş olarak öldü.